

ФЛОРЪНС СКОВЪЛ ШИН ИГРАТА НА ЖИВОТА И КАК ДА Я ИГРАЕМ

Превод от английски: Дора Ф. Янева, —

chitanka.info

ЗА АВТОРА

Флорънс Сковъл Шин (1871–1940) е една от най-известните писателки в сферата на духовната литература, създала класически произведения сред книгите за личностно усъвършенстване.

По линия на майка, във вените на Флорънс тече американска „синя кръв“. Пра-пра-дядото на майка — писателят Франсис Хопкинсън, бил също така политик и член на Американския Конгрес, както и един от съставителите на Декларацията за независимост.

Флорънс получава образованието си във Филадельфия във Френдз Сентръл Скул и учи живопис в Академията за изобразителни изкуства в Пенсилвания от 1889 до 1897. Именно там тя се запознава с бъдещия си съпруг Евърет Шин (1876–1953), който приживе се е ползвал с името на известен импресионист-живописец.

Наскоро след като Флорънс завършва Академията, тя и Евърет се оженват.

Семейство Шин се установява в Ню Йорк — където всеки поотделно преследва своята кариера в изкуството.

В тези младежки години, прекарани в Ню Йорк, Флорънс разкрива талант и на художник, и на актриса. Сред по-близките тя е била известна с празничните вечери, които е давала, с красноречието и остроумието си.

Част от предвоенната кариера на Флорънс (става въпрос за Първата световна война) протича като илюстраторка на детска литература — списания и книги.

През 1914 г., след 14 годишен брак, Евърет поисква развод.

На Флорънс е необходимо известно време да се съвземе от удара, след което започва съвсем нова кариера. Захваща се с религия, но особен вид „нейна“ религия. Религията на Флорънс била нещо като известното „мислене по нов начин“, което по-късно става характерно за движението на „Нова епоха“ (New Age). Това е религията на успеха.

Флорънс работи върху своята философия, а после написва книга с предизвикателното заглавие „Играта на живота и как да я играем“.

Никой издател не иска първоначално да се докосне до нея. И така тя разпродава старите сребърни реликви на своите родители и я издава сама през 1925 година.

Бившият съпруг Евърет я навещава, особено след като решава повторно да се ожени (той се жени три пъти, след като се развежда с Флорънс). Флорънс благославя брака му с думите „Сега вече този път е истинският брак за теб!“, но Евърет умира разведен.

В новата си следвоенна кариера на духовен учител и лектор, Флорънс продължава да пише. През 1928 г. излиза продължение на първата книга. Заглавието е: „Твоята дума е твоята магическа пръчица“. Друга книга — „Тайната врата към успеха“, публикувана малко преди да почине през 1940 г., е сбор от лекциите на обществени места. Последната книга „Силата на изречената дума“, е сбор от нейни бележки, събрани и издадени от нейна ученичка след смъртта (през 1945 г.).

Още приживе и вече десетилетия след смъртта стотици хиляди хора в САЩ и целия свят, запленени от книгите превръщат идеите на Флорънс Сковъл Шин в част от своя живот.

ИГРАТА

Повечето хора считат живота за борба, но той не е борба, а игра. Това е игра, която обаче не можем да играем успешно, без да познаваме духовните закони. Старият и Новият Завет ни разкриват правилата на тази игра с изумителна яснота. Иисус Христос учи, че това е голямата игра на Даване и Получаване. „Каквото човек посее, това и ще пожъне“. Това означава, че каквото е словото или делото на човека, такова ще му се върне. **КАКВОТО ДАДЕ — ТОВА ЩЕ ПОЛУЧИ.**

Ако човек раздава омраза, ще получи омраза, ако раздава любов, ще получи любов, ако раздава критики — ще бъде критикуван, ако лъже — ще го лъжат, ако мами — ще го мамят. Но ни е казано също така, че въображението има водеща роля в играта на живота.

„От всичко, що е за пазене, най-много пази сърцето си (или въображението), защото от него са изворите на живота“ (Притч. 4:23).

Това означава, че каквото човек си представя, то рано или късно се проявява в живота му. Имах познат, който се страхуваше от една болест. Беше много рядка болест и от нея трудно се заболяваше, но той непрекъснато си представяше, че е болен от нея, докато накрая се разболя и умря, превръщайки се в жертва на разстроеното си въображение. Ето защо, за да играем успешно играта на живота, ние трябва да тренираме въображението си. Когато въображението на човека е тренирано да си представя само хубави неща, той постига всяко праведно желание на своето сърце — здраве, богатство, любов, приятели, идеална себerealизация, най-висшите си идеали. Наричат въображението „ножицата на ума“, тъй като то непрекъснато изрязва, изрязва, ден подир ден, картините, които човек вижда там, и рано или късно той се сблъсква със собствените си творения в действителния свят. За да може да тренира успешно въображението си, човек трябва да знае как работи умът му. Гърците са казвали: „Опознай себе си“.

Умът се състои от три части: подсъзнание, съзнание и свръхсъзнание. Подсъзнанието е просто сила без посока. То е нещо

като поток или електричество и върши това, към което го насочиш; не притежава индукционна сила.

Това, което човек дълбоко чувства или ясно си представя, се отпечатва върху подсъзнанието и се осъществява до най-малката подробност.

Например, когато бяхме деца, една моя позната все се „правеше“ на вдовица. Обличаше се в черни дрехи и си слагаше дълъг черен воал, а хората намираха това за много остроумно и забавно. Тя порасна и се ожени за човек, когото много обичаше. Наскоро след това той почина и тя носи дълги години траурни дрехи. Представата за себе си като вдовица се бе отпечатала върху подсъзнанието и в съответното време се бе осъществила, независимо от опустошението, което бе довела след себе си.

Наричат съзнанието тленен или телесен ум. То е човешкият ум и вижда живота такъв, какъвто изглежда. Умът вижда смърт, бедствие, болест, бедност и всякакви ограничения и от него се впечатлява подсъзнанието. Свръхсъзнанието е Божият ум във всеки човек и е царството на съвършените идеи. В него е „съвършеният образец“, за който говори Платон, „божественият замисъл“, тъй като за всеки човек има такъв.

„Има място, което само ти можеш да запълниш и никой друг не може, нещо което ти трябва да извършиш и никой друг не може“.

Свръхсъзнанието съдържа съвършена представа за това. Тя обикновено проблясва в съзнанието като недостижим идеал — „нещо, което е прекалено хубаво, за да е истина“. В действителност истинската съдба (или назначение) на човека проблясва в съзнанието му от Безкрайния Разум, който е в самия него. Обаче много хора са невежи по отношение на истинските си съдби и се борят за неща и положения, които не са техни, и които биха им донесли само провал и неудовлетвореност, ако ги постигнат.

Например, веднъж при мен дойде една жена и ме помоли да „изрека вълшебните думички“, за да се омъжи тя за човека, в който беше много влюбена (тя го наричаше А. Б.). Отговорих, че по този начин бих нарушила духовния закон, но бих изрекла „вълшебните думички“ за подходящия за нея човек, „божествения избор“, човека, който принадлежи по съдба.

После добавих: „Ако А. Б. е подходящият човек, Вие не можете да го загубите, но ако не е, ще срещнете човек, който е равностоен на него“.

Тя често се виждаше с него, но приятелството им не напредна. Една вечер тя ми позвъни и каза: „Знаеш ли, през последната седмица А. Б. съвсем не ми изглеждаше толкова прекрасен“. Аз отговорих: „Може би той не е божественият избор за теб, а друг“. Скоро след това тя започна да се среща с друг човек, който се влюби в нея веднага и заяви, че тя е неговият идеал. Всъщност той бе казал всичко онова, което тя винаги бе желала да чуе от А. Б. „Беше много странно“, отбеляза познатата ми. Не след дълго тя отговори на любовта му и загуби всякакъв интерес към А. Б.

Давам този пример като потвърждение на заместителния закон. Една правилна идея замества погрешната, следователно не става дума за загуба или жертва. Иисус Христос казва: „Първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде“. Той казва още, че царството е вътре в нас. Царството е средицето на правилните идеи или на божествените образци.

Иисус Христос учи, че думите имат водеща роля в играта на живота: „По думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден“. Много хора са опропастили живота си вследствие на празни думи. Например, една жена ме попита веднъж защо живее в бедност и ограничения. Някога имала дом, била обградена от красиви неща и разполагала с много пари. Анализирайки живота, установих, че често се беше чувствала уморена от грижите за дома си и не веднъж бе казвала: „Писна ми от вещи — бих искала да живея в хралупа“. После добави: „Днес живея в хралупа“. Думите я бяха довели до това положение. Човешкото подсъзнание няма чувство за хумор и често, шегувайки се несполучливо, хората си навличат нещастия. Например, една жена, която имаше много пари, непрекъснато се шегуваше, че се „подготвя за приют за бедни“. След няколко години тя достигна до почти мизерно съществуване, тъй като бе отпечатала в подсъзнанието си представа за недоимък и ограничения.

За щастие, законът работи в двете посоки и състоянието на бедност и недоимък може да бъде променено в състояние на изобилие. Ето следния пример: в един горещ летен ден при мен дойде жена за „сеанс“ за просперитет. Тя бе изнурена и обезсърчена. Каза ми, че има

само осем долара. Тогава аз казах: „Е, ще благословим осемте долара и ще ги умножим така, както Иисус Христос умножи хлябовете и рибите“, а той проповядва, че всеки човек има способността да благославя и да умножава, да лекува и да помага. Тя попита: „Какво да направя по-нататък?“ Аз отговорих: „Следвай интуицията си. Имаш ли «хрумване» да направиш нещо или да отидеш някъде?“ Интуицията означава ин-туиция или да ти се подсказе отвътре. Тя е безпогрешният водач на човека и затова в следващата глава аз ще се спра на законите по-обстойно. Жената отвърна: „Не зная — като че ли ми «хрумва» да си отида вкъщи; имам достатъчно пари за обратен билет“. Тя живееше в отдалечен град, в бедно жилище, и разсъдъкът (или интелектът) биха подсказали: „Остани в Ню Йорк, хвани се на някаква работа и изкарай малко пари“.

Аз казах: „В такъв случай иди си в къщи — не пречи на «хрумването»“. После изрекох следните думи за нея: „Безграничен дух, открий възможност за изобилие за... Тя е неустойчив магнит за всичко, което принадлежи по съдба“. Казах и на нея да повтаря непрекъснато тези думички. Тя си тръгна веднага. След срещата си с някаква жена един ден тя се свързала със стар приятел на своето семейство. Чрез този приятел тя получи хиляда долара по най-невероятен начин. Тя често ми казва: „Разказвай на хората за жената, която дойде при теб с осем долара в джоба и едно хрумване“.

„По пътя на всеки човек винаги стои изобилие, но то може да се реализира чрез желание, вяра или определени думи. Иисус Христос ясно посочва, че първият ход трябва да се прави от нас, хората.“

„Искайте, и ще ви се даде, търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори“ (Мат. 7:7).

В Светото Писание четем: „Що се отнася до делото на ръцете ми — напътствай ме“.

Безграничният Разум, Бог е винаги готов да изпълнява нашите най-малки и най-големи искания.

Всяко желание, изречено или неизречено, е искане. Ние често се стряскаме, когато някое наше желание изведнъж бъде изпълнено.

Ето следният пример: един Великден, след като гледах красиви розови храсти по витрините на цветарските магазини, аз си пожелах да ми подарят един такъв храст и за миг мислено си представих как някой го внася през вратата.

Дойде Великден, а с него и един красив розов храст. На следващия ден благодарих на приятелката си за него, като обясних, че точно такъв храст си бях пожелала.

„Но аз не съм ти изпращала розов храст — отвърна тя, — а лилии“.

Човекът от цветарския магазин бе объркал поръчките и ми бе изпратил един розов храст, просто защото аз бях задвижила закона в действие и трябваше да се сдобия с такъв храст.

Само съмнението и страхът разделят хората от най-възвишените им идеали и от всяко желание на сърцето им. Когато човек е в състояние да желае, без да се безпокои, всяко желание ще бъде незабавно на мига изпълнено.

В следващата глава ще ви дам по-подробно научно обяснение за това и ще ви разкрия как трябва да се изтрива страхът от съзнанието. Той е единственият враг на човека — страхът от недоимък, страхът от неуспех, страхът от болести, страхът от загуба, както и чувството на несигурност в определена сфера. Иисус Христос казва: „Защо сте толкова страхливи, маловерци?“ (Мат. 8:26). Откъдето разбираме, че трябва да заменим страха с вяра, защото той е само изкривена вяра; той е вяра в злото, вместо в доброто.

Целта при играта на живота е да се разбере ясно кое е добро за човека и да се заличат всички въображаеми картини на злото. А това трябва да стане като внушаваме на подсъзнанието си осъществяването на хубави неща.

Един изключителен човек, постигнал в живота си голям успех, ми разказа как изкоренил от съзнанието си всякакви страхове след като прочел една табела, която висяла в някаква стая. На нея било написано с едри букви: „Защо да се безпокоиш, след като по всяка вероятност никога няма да ти се случи“. Тези думи се отпечатали завинаги в подсъзнанието му и сега той е твърдо убеден, че само добро може да се случва в живота му, следователно само доброто може да се проявява.

В следващата глава ще се спра на различните начини за внушение на нашето подсъзнание. То е верен слуга на човека, но човек трябва да внимава какви заповеди му дава. Нашето подсъзнание е нашият постоянен мълчалив слушател.

Всяка мисъл, всяка дума се запечатва в него и се осъществява до най-малката подробност по удивителен начин. То е като певецът, който

прави запис върху чувствителния диск на грамофонната плоча. Всяка нота и всеки тон от гласа на певица се записват. Ако той се изкашля или ако се колебае, това също се записва.

Така че нека унищожим всички стари лоши записи в нашето подсъзнание, нека изхвърлим записите от нашия живот, които не желаем да запазим и да направим нови и красиви на тяхно място.

Изречете на глас, силно и убедително, следните думи: „Сега с моите думи аз развалям и унищожavam всеки неверен запис от моето подсъзнание. Нека те се превърнат на пепел и прах, и нека повече да не означават нищо за мен, защото те са плод на неистинни представи. Сега аз правя моите безупречни записи с помощта на Христос — записи на здраве, богатство, любов и пълна себerealизация“. Това е квадратът на живота, съвършената игра.

В следващите глави ще покажа как човек може да промени обстоятелствата като промени своите думи. Човек, който не познава силата на словото, е изостанал от времето си човек.

„Смърт и живот са подвластни на езика, и които го владеят, ще вкусят от плодовете му“ (Притч. 18:22).

ЗАКОНЪТ ЗА ПРОСПЕРИТЕТА

„И Вседържителят ще бъде за тебе

твое злато и бляскаво сребро“

ЙОВ

22:25

Едно от най-големите послания за човешкия род, дошло чрез светите писания, е, че Бог е първоизточникът на човешките блага и че човек може да реализира, използвайки словото, всичко, което му принадлежи по божествено право. Но човек трябва да вярва непоколебимо в това, което изрича.

Исаия казва: „Моето слово, което излиза из устата Ми, се не връща към Мене празно, а изпълнява, що Ми е угодно, и върши онова, за което съм го Аз пратил“. (Ис. 55:11) Ние днес знаем, че думите и мислите притежават огромна вибрационна сила, и дори моделират тялото и делата на човека.

Веднъж при мен дойде една много разтревожена жена. Каза ми, че на петнадесето число от същия този месец ще я съдят за 3000 долара. Не виждаше откъде може да вземе парите и отчаянието нямаше граници.

Казах, че Бог е първоизточникът на нашите блага и че всяко искане може да бъде удовлетворено.

И така, изрекох словата. Поблагодарих, че жената ще получи трите хиляди долара в нужния момент, по необходимия начин. Казах, че трябва непоколебимо да вярва, че това ще стане и да прояви своята непоколебима вяра. Петнадесето число от месеца дойде, но парите ги нямаше.

Тя ми се обади по телефона и ме попита какво да направи.

Отговорих: „Събота е, така че делото не може да е днес. Твоята роля е да се правиш на богата, и по този начин да проявиш непоколебима вяра, че до понеделник ще получиш парите“. Тя ме помоли да отидем заедно да обядваме, за да поддържам куража. Когато се срещнахме в ресторанта, аз казах: „Не е време да икономисваш. Поръчай скъп обяд. Действай така, като че ли вече си получила трите хиляди долара.“

„И всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите“. (Мат. 21:22). „Трябва да се държиш така, като че ли вече си получила това, което искаш“. На следващата сутрин тя ми се обади по телефона и ме помоли да бъда с нея през деня. Тогава аз я успокоих: „Не, теб Бог те закриля, а Бог никога не закъснява“.

Същата вечер тя отново ми се обади, силно развълнувана, за да ми каже: „Мила моя, случи се чудо. Бях останала в къщи преди обяд. В един момент се позвъни на вратата. «Не пускай никого» — наредих на прислужницата. Тя обаче погледнала през прозореца и ми каза: «Това е братовчед ти с дългата бяла брада». «Върни го. Искам да го видя» — помолих я аз. Той тъкмо завиваше покрай ъгъла, когато момичето го настигна. Той се върна.

Разговаряхме около час и тъкмо да си тръгне, ме попита: «Впрочем, как си с парите?».

Казах му, че имам голяма нужда от пари. «Добре, мила, на първо число от другия месец ще имаш трите хиляди долара!».

Аз не исках да му разправам, че ще ме съдят. Какво да правя? Парите ми трябват утре, а той ще ми ги даде едва на първи.“ Аз казах: „Ще продължа да «въздействам» на нещата“. Изрекох: „Духът никога не закъснява. Благодаря, че тя е получила парите на невидимото ниво и че те се появяват своевременно“. На следващата сутрин братовчед отново се обади: „Ела в офиса ми да ти дам парите“. Същият този следобед трите хиляди долара бяха внесени на нейна сметка в банката и тя развълнувано попълваше необходимите чекове.

Ако човек се моли да успее, а се готви за провал, ще постигне това, за което се готви. Ето един пример. При мен дойде човек и ме помоли да изрека необходимите думи, за да му опростят някакъв дълг.

Разбрах, че той прекарва времето си в чертане на планове какво щял да каже на човека, когато не си плати дълга, с което щеше да

неутрализира думите ми. А той би трябвало да си представя мислено, че си плаща дълга.

Прекрасна илюстрация на това откриваме в Библията, в разказа за тримата царе, които останали в пустинята без вода за хората и за конете им. Те попитали пророка Елисей какво да правят и получили това удивително послание:

„Направете тая долина яма до яма; защото тъй говори Господ: няма да видите вятър и няма да видите дъжд, а тая долина ще се напълни с вода“.

Човек трябва да се подготви за това, което е поискал, докато още няма и най-малък признак, че то ще се изпълни.

Ето друг пример. Една жена решила да си търси апартамент в момент, когато в Ню Йорк апартаментите не достигали. Намирането на жилище изглеждало почти невъзможно и приятелите я съжалявали и казвали: „Колко лошо, ще трябва да оставиш някъде мебелите си и да си наемеш стая в хотел!“. Тя им отговаряла: „Не ме съжалявайте. Аз съм супержена и ще намеря апартамент“.

Тя изричала следните думи: „О, Безграничен дух, моля те разкрий на мен пътя към подходящия апартамент“. Тя знаела, че всяко искане може да бъде удовлетворено и че „няма ограничения“ на духовно ниво, и когато човек е с Бог, той повече не е сам.

Имала намерение да купи нови одеала, когато „изкусителят“ — опониращата мисъл или разсъдъкът започнали да я увещават: „Не купувай одеала, може би в края на краищата няма да намериш апартамент и одеалата няма да ти са нужни“. Тя бързо отговорила (на себе си): „Ще изкопая моите ями като купя одеалата“. По този начин тя се подготвила за апартамента — действувала така, като че ли вече го има.

В крайна сметка тя намерила апартамент като по чудо — дали го на нея, въпреки че имало над двеста други кандидати.

Одеалата били признак на активна вяра.

Не е нужно да поясняваме, че ямите, изкопани в пустинята от тримата царе, по-късно били препълнени с вода (Прочетете Втора книга Царства).

Не е лесно за обикновения човек да навлезе в духовната сфера. От подсъзнанието се надигат враждебни мисли на съмнение и страх.

Те са „чуждата армия“, която трябва да се прогони. Това обяснява защо „е най-тъмно преди зазоряване“.

Проявлението на нещо голямо обикновено е предшествано от мъчителни мисли.

Когато човек произнесе някоя възвишена в духовно отношение истина, той предизвиква старите схващания на подсъзнанието и то трябва да преодолее чувството за „грешка“.

Това е моментът, когато човек нееднократно трябва да препотвърждава истината пред себе си, да се радва и да бъде благодарен, че вече нещо му е било дадено. „Преди да си ме повикал, аз ще ти отговоря“. Това означава, че трябва да сме благодарни за „всяко хубаво нещо, което ни се дава“.

Човек може да получи само толкова, колкото той счита за възможно.

На децата на Израел беше казано, че могат да получат цялата земя, която могат да обхванат с поглед. Това важи за всеки човек. Той притежава само земята на своето духовно полезрение. Всяка велика творба, всяко голямо постижение са дошли на бял свят чрез следване на предварителна представа, а често точно преди голямото постижение ни сполитат явен неуспех и обезкуражаване.

Когато децата на Израел стигат до „обетованата земя“, те се страхуват да влязат в нея, защото според тях тя е обитавана от исполини, които ги карат да се чувстват като скакалци. „Там видяхме и исполините — ние изглеждахме пред тях като скакалци“. На почти всеки човек се случва при дадени обстоятелства да се чувстват точно така.

Но хората, които познават духовния закон, не се вълнуват от външния вид на нещата и радостта не им е чужда дори когато са „в плен“. С други думи, те непрекъснато си представят добрия изход и благодарят преди още това да е станало.

Има чудесен пример в подкрепа на казаното дотук от живота на Исус Христос. Той казва на учениците си: „Не вие ли казвате, че още четири месеца, и жетва ще дойде? Аз пък ви казвам: подигнете си очите и погледнете нивите, че са побелели и узрели за жетва“. (Иоан 4:35) С ясни си взор той прониква отвъд „материалния свят“ и вижда отчетливо четириизмерния свят, нещата такива, каквито са, свършени и завършени в божествения ум. Така че човек трябва винаги да носи

представата за целта на своето пътуване и да търси нейното реализиране. Това може да е добро здраве, любов, замогване, себerealизация, дом или приятели.

Това са все завършени и съвършени идеи, записани в божественото съзнание (свръхсъзнанието на човека) и те трябва да се осъществят чрез човека, а не просто да стигнат до него. Ето един пример в подкрепа на казаното. При мен дойде един човек и ме помоли да направя нещо за успех. Налагаше му се за кратко време да събере 1500 долара за бизнеса си. Сроктът за това вече бе почти изтекъл, когато той дойде при мен съвсем отчаян. Никой не искал да инвестира в предприятието му, а от банката му бяха отказали категорично заем. Аз му казах: „Предполагам, че в банката си загубил своя кураж, а значи и силата си. Ти можеш да контролираш всяка ситуация, при условие, че най-напред владееш себе си. Върни се в банката, а аз ще направя това, което се очаква от мен“, добавих аз. Всъщност това, което аз направих в неговия случай, бе да произнеса следното: „Ти си благоразположен към духа на всеки, свързан с банката. Нека от тази ти предразположеност произлезе божествената идея“. На което той отвърна: „Слушай, жено, говориш за невъзможни работи. Утре е събота; банката затваря в дванайсет. По-рано от десет часа няма да съм стигнал в нея. Крайният срок изтича утре и впрочем, нищо няма да излезе. Твърде късно е.“ Тогава аз му обясних: „На Бог не му е нужно време и никога не е късно. С негова помощ всичко е възможно“. А след това добавих: „От бизнес нищо не отбирам, но за Господ много неща зная“. Той отвърна: „Когато седя тук край теб всичко ми изглежда наред, но когато изляза навън, става лошо“. Той живееше в един далечен град и цяла седмица нямах никакви новини от него, после пристигна писмо: „Ти беше права. Събрах парите. Никога вече няма да се усъмнявам в истинността на всичко, което си ми казвала“.

Срещнахме се няколко седмици по-късно и аз го попитах: „Какво стана? В крайна сметка си разполагал с много време“. Тогава той ми обясни какво се беше случило. „Влакът ми имаше закъснение и точно в дванадесет часа без петнадесет минути бях в банката. Влязох спокойно и казах: «Дойдох за заема» и те ми го дадоха, без да ми задават каквито и да било въпроси“.

Оставали са му точно петнадесет минути до определения му краен срок и Безграничният дух не закъснял. В този момент човекът не

можеше да се справи сам. Той се нуждаеше от помощта на някой, който да поддържа в представата му положителния изход от проблема. Ето какво един човек може да направи за друг.

Иисус Христос знае тази истина, когато проповядва: „Ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен“. Обикновено човек се вглежда прекалено отблизо в проблемите си и започва да изпитва съмнения и страх.

Приятелят или „изцелителят“ вижда ясно успеха, здравето или просперитета и не се разколебава, защото не е така потопен в дадената ситуация.

Много по-лесно е да „направим всичко това“ за друг, отколкото за себе си. Затова човек не бива да се колебае да потърси помощ, ако не се чувства уверен.

Един много наблюдателен в житейските въпроси човек каза веднъж: „Човек не би се провалил, ако някой друг човек в представите си вижда неговата сполука“. Ето, такава е силата на въображението и много велики хора дължат успеха си на съпругата си, сестра си или приятеля си, който е „варвал в тях“ и не е изпитал колебание по отношение на добрия изход.

СИЛАТА НА ДУМАТА

*„По думите си ще бъдеш
оправдан,
и по думите си ще бъдеш
осъден“*

МАТЕЙ

12:37

Човек, който познава силата на думата, е много внимателен, когато говори. Той трябва само да наблюдава реакциите, които думите му предизвикват и ще разбере, че те „не се връщат празни“. Чрез изречената дума човек непрекъснато кове своите закони.

Познавах един човек, който често казваше: „Винаги изпускам автобуса. Той неизменно потегля точно когато аз пристигам на спирката“.

Дъщеря му пък имаше навика да казва: „Винаги успявам да хвана автобуса. В момента, в който аз пристигам, пристига и той“. И така — години наред. Всеки от тях си беше създал свой закон, единият за неуспех, другият — за успех. Това е психологията на суеверието.

В една конска подкова или в едно заешко краче не се съдържа сила, но изречената от човека дума и вярата, че те ще му донесат късмет поражда в подсъзнанието очакване и привлича „щастливата ситуация“. Обаче аз съм констатирала, че тази стратегия не „работи“, ако човек е духовно напреднал и познава по-висшите закони. Човек не може да се връща назад и трябва да остави настрана „истуканите“. Ето един пример: двама от моите курсисти се радваха на голям успех в бизнеса си в продължение на няколко месеца, когато изведнъж всичко стана на пух и прах. Ние се опитахме да анализираме случая и аз разбрах, че вместо да се уповават на Бога за успех и просперитет, всеки от тях си беше купил по един талисман. Аз им казах: „Виждам,

че сте вярвали в талисманите, вместо в Господ“. Изхвърлете талисманите и се обърнете към закона за опрощението, тъй като човек има силата сам да опрощава или неутрализира грешките си.

Те решиха да захвърлят талисманите в една шахта и отново всичко им тръгна на добре. Това, разбира се, не означава, че човек трябва да изхвърли всяко украшение-талисман или подковата от дома си, но той трябва да е наясно, че силата на тези неща се дължи единствено на Божията сила и че предметът просто му създава чувството на очакване.

Един ден бях заедно с една приятелка, изпаднала в голямо отчаяние. Прекосявайки улицата, тя намери подкова. Веднага я обзе радост и надежда. Тя ми каза, че Бог бе изпратил подковата, за да поддържа куража.

В този момент наистина това бе единственото нещо, отпечатало се в съзнанието. Надеждата се превърна във вяра и тя в края на краищата успя да покаже това по един чудесен начин. Искам да посоча изрично, че мъжете, за които стана дума преди малко се бяха поставили в зависимост само от талисманите, докато тази жена осъзнаваше рефлектиращата сила на подковата.

На самата мен ми бе необходимо дълго време да се отърва от вярването, че определено нещо носи разочарование. Ако това нещо се случеше, неминуемо следваше разочарование. Открих, че единственият начин да направя промяна в подсъзнанието си бе като си внушавам: „Не съществуват две сили, а само една — Бог, следователно разочарования няма, а това нещо означава радостна изненада“. Веднага забелязах промяна и щастливите изненади не закъсняха да се появят.

Имам приятелка, която твърди, че нищо не е в състояние да я накара да мине под стълба. Един ден каза: „Ако се страхуваш, това означава, че вярваш в две сили вместо в една — в доброто и в злото. Тъй като Бог е единствен, за него не може да има противостояща сила, освен, ако човек не припише сила на неистинното зло. За да покажеш, че вярваш само в една сила — Бог, и че злото не притежава сила или реалност, следващият път, когато видиш стълба, мини под нея“. Наскоро след този разговор тя отишла до банката, на която е клиент. Искала да отвори сейфа си в трезора, но на пътя имало стълба. Без да минава под нея не било възможно да стигне сейфа си. Изстенала от страх и се върнала. Не можела да се изправи пред „лъва“ на пътя си.

Когато обаче излязла на улицата, моите думи зазвънели в ушите и тя решила да се върне и да мине под стълбата. Това било за нея изключителен момент в живота, защото стълбата я бе държала в плен години наред. Тръгнала отново към трезора, но стълбата не била там! Често се случва такова нещо. Ако човек иска да направи нещо, от което се страхува, просто не му се налага да го прави.

В това се състои законът за несъпротивата, закон, който малцина разбират.

Някой беше казал, че в куража има гениалност и вълшебство. Срещнете дадено събитие без да се страхувате и се оказва, че няма нищо страшно; страшното изчезва от само себе си.

Обяснението е, че страхът е привлякъл стълбата по пътя на жената, а липсата на страх е премахнала стълбата оттам.

Следователно, невидимите сили непрекъснато работят за този, който сам си „надява въжето“, въпреки че не разбира какво прави. Поради вибрационната сила на думите, каквото човек изрече, такова привлича. Хора, които непрекъснато говорят за болест, неминуемо я привличат.

Дори когато знае истината, човек не може да бъде абсолютно безпогрешен. Ето един пример за това: имах приятелка, която често ми казваше по телефона: „Ела да се видим и да си побъбрим малко по старому“. Това „по старому“ означаваше един час, през който се изричаха около петстотин до хиляда деструктивни думи, като основните теми бяха загуба, недоимък, провал и болест.

Аз отговорях: „Не, благодаря ти. Достатъчно съм си бъбрила по старому в моя живот, това ми излиза скъпо. Бих искала да си говорим по новому, за неща, които бихме искали да станат, а не обратното“. Има една стара поговорка, според която човек трябва да използва думите си за три цели: да лекува, благославя и помага. Това, което човек казва за другите, ще бъде казано и за него, това, което пожелава на другия, пожелава и на себе си.

„Проклятията се връщат като пилците в гнездата си вечер“.

Ако човек пожелае някому „лош късмет“, със сигурност ще си навлече лош късмет. Ако иска да помогне на някого, за да успее, той всъщност прави това и за себе си.

Тялото може да се поднови и преобрази чрез думите, които се изричат и чрез добрите мисли, а болестите трябва да се изхвърлят

напълно от съзнанието. Един метафизик знае, че всяка болест има своето душевно съответствие и за да излекува тялото си, човек трябва най-напред да „излекува душата си“.

Душата е подсъзнателната част на ума и тя трябва да бъде „спасена“ от неправилно мислене.

В двадесет и трети псалм четем: „Той подкрепя душата ми“. Това означава, че подсъзнанието или душата трябва да бъдат подкрепени с правилни идеи и „мистичният брак“ е бракосъчетание на душата с духа, или на подсъзнанието със свръхсъзнанието. Те трябва да бъдат едно неделимо цяло. Когато подсъзнанието се изпълни със свършени идеи на свръхсъзнанието, Бог и човекът стават едно цяло. „Аз и Отец едно сме“. Тоест, човек е едно цяло с царството на свършените идеи; той е човекът, направен по Божии образ и подобие и на него му е дадена сила и власт да управлява всички сътворени неща както и своите ум, тяло и дела.

Спокойно може да се каже, че всички болести и нещастия са следствие от престъпването на закона за любовта. Затова ви възлагам още една заповед: „Обичайте се един друг“, защото в Играта на живота любовта или добрата воля се правят с всичко.

Друг пример: жена, която познават, в течение на години имаше кожен проблем на място, което се виждаше. Лекарите казаха, че е нелечим и тя се беше отчаяла. Тъй като беше артистка, тя се страхуваше, че скоро ще трябва да се откаже от професията си, а не разполагаше с други средства за издръжката си. Тя, обаче, си осигури добра роля и на премиерата направи голям „удар“. Критиците се произнесоха ласкаво за играта и тя много се радваше и беше в приповдигнато настроение. На следващия ден получи предизвестие за уволнение. Актьор от състава завидял на успеха и накара да я отстранят. Тя почувствала как омразата и гневът я завладяват изцяло и извикала: „Боже мой, направи нещо да не намразя този човек“. Същата тази нощ тя работила часове наред в мълчание.

Тя ми разказа: „Скоро след това потънах в дълбоко мълчание — като че ли бях намерила покой със себе си, с този човек и с целия свят. Продължих така още две нощи и на третия ден открих, че бях напълно излекувана от кожното заболяване!“ „Молейки се за любов или за добра воля, тя бе изпълнила закона («Любовта е изпълнение на закона») и болестта, дошла от подсъзнателна обида бе изчезнала.“

Непрестанното критикуване води до ревматизъм, тъй като критичните, нехармонични мисли предизвикват необичайни отлагания в кръвта, които се загнезждат в ставите.

Туморните израстъци се причиняват от ревност, омраза, злопаметност, страх и т.н. Всяка болест се причинява от обременен ум. Веднъж казах на моите курсисти: „Няма смисъл да питате някого «Какво става с теб?», по-добре би било да попитате «Кой ти трови живота?»“ Злопаметността е най-честото причина за заболяване. От нея се втвърдяват артериите или черния дроб, уврежда се зрението. Списъкът на болестите, причинени от нея е безкрайно дълъг.

Един ден се отбих при една жена, която каза, че е болна, защото се е натровила със стриди. Аз отговорих, че на стридите им е нямало нищо, а по-скоро тя ги е натровила. „Какво става с теб?“ — попитах я аз. „Около деветнадесет души“ — призна си тя. Беше се скарала с деветнадесет души и в нея бе настъпила такава дисхармония, че бе привлякла вредната стрида.

Всяка външна дисхармония сочи, че е налице и душевна дисхармония. „Каквото отвътре, такава и отвън“.

Единствените врагове на човека са в него самия. „И враговете на човека са неговите домашни“. Егоцентризмът е един от последните врагове за преодоляване, тъй като началото на тази планета е в любовта. Посланието на Исус Христос е: „На земята мир, между човеците благоволение“.

Следователно, духовно просветленият човек се старее да бъде съвършен към ближния си. Той работи над себе си, за да излъчва добра воля и благослов към всеки човек и прекрасното е в това, че ако човек благослови някого, после няма силата да му навреди.

Ето един пример. При мен дойде човек и ме помоли да му помогна за успех в бизнеса. Той търгуваше с машини, а на сцената се появил конкурент с машина, която, както той твърдял, била по-добра, вследствие на което моят приятел се страхуваше от провал. Аз го предупредих: „Първото нещо е да премахнем всякакъв страх и да сме сигурни, че Бог защитава твоите интереси и че в тази ситуация ще възтържествува божественият замисъл — т.е., ще се продава машината, която трябва, от човека, който трябва, на хората, на които трябва“. И добавих: „Недей да таиш нито една критична мисъл към този човек. Благославяй го по цял ден, и бъди готов да не се продава

твоята машина, ако това е божественият замисъл“. И така, той отишъл на срещата без да изпитва страх и без да се съпротивлява, благославяйки конкурента си. После ми разказа, че изходът бил забележителен. Машината на другия отказала да работи и той продал своята без каквито и да било трудности. „Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и се молете за ония, които ви обиждат и гонят“.

Добрата воля създава аура с много силна защита около този, който я излъчва и „няма оръжие, което да е в състояние да го сломи“.

С други думи, любовта и добрата воля разбиват враговете в самите нас, от което следва, че те повече не съществуват и извън нас!

„Слава и чест и мир всекиму, който прави добро!“

ЗАКОНЪТ ЗА НЕСЪПРОТИВАТА

*„Не се оставяй да те надвигва
злото,
но надвий злото с добро“*

РИМ.

12:21

Нищо на земята не може да устои на човека, който не оказва никаква съпротива. Китайците казват, че водата е най-силният елемент, защото тя не оказва никакво съпротивление. Но тя може да разруши скала и да помете всичко пред себе си.

Иисус Христос казва: „Не се противете на злото“, защото знае, че в действителност зло не съществува, от което следва, че няма на какво да се съпротивляваме. Злото се е появило вследствие „неистинни представи“ на човека или от вярването му в две сили — доброто и злото.

Има една стара легенда, според която Адам и Ева яли от „Майа, дървото на илюзията“ и тогава им се привидели две сили вместо единствената сила — Бог.

Следователно, злото е нещо като неистинен закон, който човек сам си е изковал посредством психома или приспиване на душата. Приспиването на душата означава, че душата на човека била хипнотизирана от общо за хората вярване (в грях, болест или смърт и т.н.), което е телесна или смъртна мисъл и делата му са илюстрация на илюзиите му.

В предишната глава видяхме, че подсъзнанието е душата на човека и това, което чувства дълбоко в себе си, добро или зло, бива изобразено от този верен слуга. Чрез тялото и делата му се вижда това, което той си е представял. Болният човек си е представял болест, бедният — бедност, богатият — богатство.

Хората често казват „Защо малкото дете, което е твърде малко, за да знае какво означават представите, привлича болест?“

Аз отговарям, че децата са чувствителни и добри приемници на мислите на хората около тях и често си представят страховете на своите родители.

Веднъж чух един метафизик да казва: „Ако сам не направляваш подсъзнанието си, някой друг ще го направлява вместо теб“.

Майките често несъзнателно привличат болест и беди за децата си, като непрекъснато се страхуват за тях и ги следят за съответните симптоми.

Ето един пример: една приятелка попитала друга жена дали детето е карало шарка. Тя набързо отговорила: „Не още!“. От думите се подразбира, че тя очаквала болестта и следователно подготвяла пътя за това, което не желала да се случи на нея и на детето.

Обаче хората, които са уравновесени и разсъждават правилно, които излъчват само добронамереност към другите и не се страхуват, са недосегаеми за отрицателните мисли на другите. Фактически те получават само добри мисли, така както те самите изпращат само добри мисли.

Съпротивляването е ад, защото човек изпада „в състояние на терзание“.

Един метафизик ми даде веднъж чудесна рецепта: за да може човек да се справя с всеки номер в играта на живота, трябва да не се съпротивлява. Той ми разказа следното: „В един период от живота си кръщавах деца и, разбира се, те имаха различни имена. Днес повече не се занимавам с кръщаването на деца, но кръщавам събития, като давам едно и също име на всяко нещо. Ако се проваля, аз го кръщавам «успех», в името на Отца и Сина и Светия Дух!“

Тук ние наблюдаваме великия закон за превръщането, който се основава на несъпротивата. Чрез изричането на думи всеки провал се превръща в успех.

Друг пример: на една жена, на която трябваша пари и която познаваше духовния закон за изобилието, в бизнеса си непрекъснато общуваше с човек, който я караше да се чувства много бедна. Той говореше за недоимък и ограничения и тя бе започнала да прихваща от мислите му за бедност, вследствие на което разви неприязън към него и го обвиняваше за неуспеха си. Тя знаеше, че за да забогатее, трябва

първо да се почувства така, сякаш вече е получила — чувството за изобилие трябва да предшества самото проявление.

Но един ден хрумнало, че тя се съпротивлява на ситуацията и че вижда две сили, вместо една. И така, тя благословила неприятния за нея човек и нарекла ситуацията „успех“. После ни уверяваше: „Тъй като съществува една единствена сила — Бог, значи този човек е тук за мое добро и за моя просперитет“ (просто обратното на това, как изглеждали нещата). Наскоро след това чрез този човек тя срещнала друга жена, която дала няколко хиляди долара за свършена от нея услуга, а мъжът се преместил в далечен град и нещата в живота потръгнали от само себе си. Повтаряйте си: „Всеки човек е златна нишка от веригата на моето добро“, защото у всеки човек има нещо от бога и той само очаква да му се предостави възможността да служи на божествения замисъл в своя живот.

„Като благославяш врага си, ти му отнемаш оръжието“. Стрелите му ще се превърнат в благословия.

Този закон важи както за народите, така и за отделния човек. Благослови един народ, изпрати любов и добра воля на всеки човек от него и по този начин ще им отнемеш способността да нанасят вреда.

Човек може правилно да разбере идеята за несъпротивляването само ако е на сравнително високо духовно ниво. Моите курсисти казват често: „Не желая да ставам изтривалка“, на което аз им отговарям: „Когато прилагаш несъпротива, съчетана с мъдрост, никой никога повече няма да може да те използва“.

Ето друг пример: един ден очаквах с нетърпение важно телефонно обаждане. С неохота отговарях на всяко позвъняване, самата не се обаждах на никого, като си мислех, че ако се обадя, мога да попреча на обаждането, което очаквах.

Вместо да си бях казала: „Божествените идеи никога не влизат в стълкновение — ще ми се обадят, когато трябва“, оставяйки всичко на Безграничния разум, аз започнах да подреждам нещата сама — превръщах битката в моя, а не в битка на Бога и продължавах да бъда напрегната и тревожна. Телефонът не позвъня близо един час. Погледнах към него и видях, че слушалката не е била затворена през цялото това време — телефонът не е работел. Безпокойството, страхът и това, че вярвах, че нещо ще попречи на връзката, бе довело до пълното изключване на телефона. Разбирайки какво съм направила,

започнах веднага да благославям положението, нарекох го „успех“ и си повтарях: „Не мога да изпусна какъвто и да е телефонен разговор, който ми принадлежи по съдба. Аз действам по силата на благодатта, а не по принуда.“

Една приятелка се втурна до най-близкия телефон, за да помоли телефонната компания да възстанови връзката.

Тя влязла в бакалия, препълнена с хора. Собственикът оставил клиентите си и сам позвънил. Телефонът ми бе включен веднага и две минути след това получих важно телефонно обаждане. Час по-късно дойде и телефонното позвъняване, което така нетърпеливо бях очаквала.

Когато морето е спокойно, и корабите ще доплуват.

Докато човек се съпротивлява на дадено положение, то ще продължава да го безпокои. Ако се опита да избяга от него, то ще го последва.

Нека подкрепя казаното с пример: един ден споделих това с една жена и тя ми отвърна: „Колко вярно! Не се чувствах щастлива у дома. Изпитвах неприязън към майка ми — тя непрекъснато критикуваше и обичаше да командва; избягах от къщи и се ожених — за човек, който беше точно като майка ми и трябваше отново да се справям с подобна ситуация“. „Съгласявай се бързо с противника си“.

Това означава, приемай, че неблагоприятната ситуация е добра, не се безпокой от нея и всичко ще си дойде на мястото: „Тези неща не ме вълнуват“ — е едно чудесно твърдение в такива случаи.

Нехармоничните ситуации произтичат от някаква нехармоничност в самия човек.

Когато той не отговаря емоционално на дадена нехармонична ситуация, тя изчезва завинаги от пътя му.

Следователно човек трябва да работи върху самия себе си.

Когато хора ми казват: „Моля те, направи нещо да се промени мъжът ми или брат ми“, аз отговарям: „Не, ще направя нещо, за да променя теб; когато ти се промениш, ще се промени и мъжът ти и брат ти“.

Една от моите курсистки имаше навика да лъже. Казах, че по този начин няма нищо да спечели и че ако тя лъже, ще я лъжат и нея. А

тя ми отговори: „Не ми пука, не мога, без да лъжа“.

Един ден тя разговаряше по телефона с човек, в който беше много влюбена. Обърна се към мен и рече: „Не му вярвам, зная, че ме лъже“. Аз отвърнах: „Е, след като ти самата лъжеш, някой трябва да лъже и теб, и бъди сигурна, че това ще е човекът, от който ти искаш да чуваш само истината“. Срецнах я известно време след това. Тя ми се похвали: „Излекувах се от лъжите!“

„Какво по-точно те излекува?“ — попитах аз.

„Живях заедно с една жена, която лъжеше повече и от мен!“

Човек често се излекува от грешките си, когато ги открие у другите.

Животът е огледало и ние виждаме себе си отразени в хората около нас.

Да се живее в миналото е метод, който води до провал и нарушава духовния закон.

Иисус Христос казва: „Ето сега благоприятно време, ето сега ден на спасение!“

Жената на Лот погледнала назад и била превърната в солена стълб.

Миналото и бъдещето са крадци на време. Човек би трябвало да благослови миналото и да го забрави, ако то продължава да го държи в плен; да благослови и бъдещето, като вярва, че му предстоят безброй радости, но да живее изцяло в настоящето.

Бих искала да дам следния пример: при мен веднъж дойде една жена, която ми се оплака, че няма пари за коледни подаръци. А после добави: „Съвсем различно беше миналата година; тогава имах достатъчно пари и раздадох чудесни подаръци. Тази година съм без пукнат грош“.

Отговорих: „Докато го даваш така емоционално и живееш с миналото, пари няма никога да направиш. Живей изцяло в настоящето и се подготви да раздаваш коледни подаръци. Копай ямите и парите ще дойдат“. Тя възкликна: „Зная какво да направя! Ще купя малко лъскава опаковъчна връв, коледни етикети и опаковъчна хартия“. А аз я посъветвах: „Направи това и подаръците ще дойдат и сами ще се залепят за коледните етикети“.

Това също показваше кураж във финансово отношение и вяра в Бога, докато разсъдъкът в същото време съветваше: „Пази всеки цент,

който имаш, тъй като не знаеш дали ще ти дойдат още пари“.

Тя купи етикетите, хартията и опаковъчната връв и няколко дни преди Коледа получи подарък от няколко стотин долара. Купуването на тези неща бе отпечатало в подсъзнанието очакване и бе открило пътя за парично проявление. Тя имаше достатъчно време да купи всички подаръци.

Човек трябва да изживява мига, без да мисли за минало или за бъдеще.

„Вгледай се внимателно в този ден! Такъв е поздравът на Зората!“.

Човек трябва да бъде духовно буден, в непрекъснато очакване на знаците на съдбата, възползвайки се от всяка възможност.

Един ден аз тихичко си повтарях: „Безграничен дух, моля те не ме оставяй да пропусна някой знак“ и същата вечер ми бе подсказано нещо много важно. Особено важно е да се започва денят с подходящите думи.

Веднага щом се събудите, кажете нещо от сорта: „Нека днес да пребъде твоята воля! Днес ще ми върви! Благодаря ти за този чудесен ден, в който ще следват чудо след чудо!“

Нека това да ви стане навик и тогава ще забележите как в живота ви се случват невероятни неща.

Една сутрин взех една книга и се зачетох в нея: „Ще се чудиш и маеш пред това, което те очаква!“. Като че ли за през деня това беше моето послание, затова си го повтарях отново и отново: „Ще се чудиш и маеш пред това, което те очаква през деня!“.

Около обяд получих голяма сума пари, която в мислите си бях предназначила за определена цел.

В следващата глава ще цитирам твърдения, които считам за най-ефикасни. Но човек не трябва никога да използва дадено твърдение, освен ако то не е напълно задоволително и убедително за неговото съзнание. Често дадено твърдение се променя, за да устрои различни хора.

Ето едно, донесло успех на много хора: „Имам прекрасна работа, която получих по прекрасен начин; аз съм полезен по един прекрасен начин и ми плащат прекрасно за това“.

Дадох началото на утвърдението на една моя ученичка, а тя добави останалата част.

Получи се много силно твърдение, тъй като за добре свършена работа винаги трябва да има добро заплащане, а и римата потъва лесно в подсъзнанието. Тя започна да си пее на глас тези редове и в скоро време получи прекрасна работа по един прекрасен начин и вършеше работата си безупречно срещу прекрасно заплащане.

Друг курсист, бизнесмен, използва същото твърдение като единствено смени думата „работа“ с думата „бизнес“.

Той повтаряше: „Имам прекрасен бизнес, който върви по прекрасен начин, а аз осигурявам прекрасни услуги срещу прекрасно заплащане“. Същият този следобед той сключи сделка за четиридесет и един хиляди долара, въпреки че бизнес-делата му от месеци насам бяха в застой.

Думите от всяко твърдение трябва да се подбират внимателно, и да „покриват напълно“ случая.

Например, познавах една жена, която беше доста закъсала парично. Тя съчини подобно твърдение, за да си намери работа. Тя наистина получи много работа, но въобще не плащаха. Сега тя вече знае, че трябва да прибави и думите: „прекрасна работа срещу прекрасно заплащане“.

Божествено право на всеки човек е да има в изобилие! Повече отколкото му е нужно.

„Хамбарите му трябва да са пълни, а чашата му да прелива!“ Такава е Божията идея за човека и след като той разкъса преградите на недоимъка в собственото си съзнание, за него ще настъпи Златният век и всяко основателно желание на сърцето му ще бъде изпълнено!

КАРМИЧНИЯТ ЗАКОН И ЗАКОНЪТ ЗА ОПРОЩЕНИЕТО

Човек получава само това, което дава. Играта на живота е като игра с бумеранг. Мислите, делата и думите на човека се завръщат при него рано или късно с поразителна точност.

Това е законът за кармата, а „карма“ на санскрит означава „връщане“. „Каквото посее човек, това и ще пожъне!“

Ето един пример: една приятелка ми разказа следната история за себе си, която потвърждава закона. Тя заяви: „Моята карма е свързана с леля ми — каквото аз кажа, след време други го казват на мен. Често съм раздразнителна в къщи. Един ден заявих на леля ми, която не спираше да говори на вечеря: «Стига приказки — искам да се нахраня на спокойствие».“

Приятелката ми е духовен човек, така че при нея кармата се връща много по-бързо отколкото при обикновените хора.

Колкото повече човек знае, толкова по-отговорен е той, а човек, който познава духовния закон, а не го практикува, си навлича големи страдания. „Страхът от Бога (от закона) е началото на мъдростта.“ Ако под „Бог“ разбираме „закон“, много места от Библията ще ни станат доста по-ясни.

„Отмъщението е Мое. Аз ще отплатя, казва Господ“ (законът). Отмъщението идва по-скоро от закона, а не от Бога. Бог вижда човека свършен, „създаден по Негов образ“ (представа) и надарен със „сила и господство“.

Това е свършената идея за човека, отпечатана в божественото съзнание, в очакване да бъде препотвърдена от човека; защото хората могат да бъдат само това, което сами си представят, че са и постигат само това, което сами си представят, че постигат.

Една древна поговорка гласи: „Никога нищо не се случва без да има свидетел“.

Човек пръв вижда провала или успеха си, радостта или тъгата си, преди картините от неговото въображение да се материализират.

Видяхме това при майката, която си представя, че детето се разболява, или при жената, която си представя, че мъжът преуспява.

Иисус Христос казва: „И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни“.

И така, виждаме че свободата (от всякакви неприятни обстоятелства) идва чрез познаване на духовния закон.

Подчинението предхожда властта, а законът се подчинява на човека, когато той се съобразява със закона. Трябва да се съобразим със закона за електричеството, преди той да започне да ни служи. Когато с него се борава по невеж начин, той се превръща в смъртен враг за човека. Същото важи и за духовния закон.

Ето един пример в подкрепа на казаното: една жена със силна воля искала да притежава къща, която била собственост на неин познат. Тя често си представяла, че живее в къщата. След време човекът починал и тя се настанила в нея. Няколко години по-късно, след като се запознала с духовния закон, тя ме попита: „Мислиш ли, че по някакъв начин аз може да съм допринесла за смъртта на човека?“ На което аз отговорих: „Възможно е, желанието ти беше така силно, всяко нещо бе насочено към него, но ти си плати кармичния дълг. Твоят съпруг, когото ти обичаше така всеотдайно, почина наскоро след това и къщата се превърна в бреме за теб за дълго време.“

Първоначалният собственик всъщност не би могъл да бъде повлиян от нейните мисли, ако е бил с позитивна нагласа, нито пък нейният съпруг — те и двамата просто бяха попаднали под кармичния закон. Жената е трябвало да каже (изпитвайки силно желание да притежава къщата): „Безграничен разум, дай ми подходящата къща, равностойна на тази, дай ми къщата, която е моя според божественото право“.

Божественият избор трябва да удовлетворява всички, носейки добро за всеки човек. Божественият модел е единственият безопасен модел, към който да се придържаме.

Желанието притежава огромна сила и трябва да се канализира правилно, защото в противен случай настъпва хаос.

Ето защо, най-важната стъпка е първата — трябва да се иска „правилно“.

Човек винаги трябва да иска само това, което му принадлежи по божествено право.

Да се върнем на примера. Ако жената бе възприела следното становище: „Ако къщата, която искам, ми се полага, аз не мога да я изпусна, ако не, дай ми, Боже, равностойна на нея“, мъжът може би сам щеше да реши да се измести (ако това е бил божественият избор за нея) или просто жената щеше да намери друга такава къща. Всяко нещо, насилено да се прояви от собственото ни желание, е винаги „погрешно заченато“ и „не завършва добре“.

Предупредени сме: „Ще бъде моята воля, а не твоята“, и странното е, че човек винаги получава точно това, което желае, когато не прищпорва желанията си, а дава възможност на Безграничния разум да действа чрез него.

„Не бойте се, чакайте — и ще видите спасение от Господа“ (закона).

Друг пример: при мен веднъж дойде една силно отчаяна жена. Дъщеря решила да предприеме много рисковано пътуване и майката се страхувала за нея.

Тя ми каза, че използвала какъв ли не довод, изтъквала опасностите, които я грозят, забранявала да тръгне, но дъщерята ставала все по-неотстъпчива и решителна. Тогава аз посъветвах майката: „Ти налагаш личната си воля над дъщеря си, а нямаш право да правиш това. Страхът ти от нейното пътуване може само да привлече това, от което се страхуваш, защото човек привлича нещата, от които бяга“. А после добавих: „Пусни я да върви и поне в представите си свали ръце от нея; остави нещата в Божиите ръце и използвай следното твърдение: «Оставям положението в ръцете на Божествената любов и мъдрост; ако това пътуване е част от божествения промисъл, аз го благославям и повече не му се противопоставям, а ако не е, благодаря, че ще се осуети и провали»“. Ден или два по-късно дъщеря съобщила: „Майко, отказах се от пътуването“ и ситуацията се върнала в „нулевото си положение“.

Човек се учи „да не се бои и да чака“, което изглежда така трудно за всички нас. Ще се спра по-подробно на този закон в главата за несъпротивляването.

Ще дам друг пример за това как човек жъне посятото, до който стигнах по твърде любопитен начин.

При мен дойде една позната и ми каза, че в банката са дали фалшива двадесет доларова банкнота. Беше много притеснена, защото,

каза ми тя: „Хората в банката никога няма да признаят грешката си“.

Аз отговорих: „Нека да анализираме ситуацията и да видим защо си привлякла фалшивата банкнота“. Тя помисли малко и възкликна: „Зная защо, изпратих на един приятел няколко лъжливи банкноти на шега“. Ето защо законът бе изпратил и на нея фалшиви пари — той не разбира от шеги.

После я посъветвах: „Сега ще трябва да се обърнеш към закона на опрощението и да неутрализираш ситуацията“.

Християнството се основава на закона на опрощението. Христос ни е избавил от проклятието на кармичния закон и Христос, който е у всеки човек, е негов Изкупител и Спасение от всякакви нехармонични ситуации.

Аз произнесох следните думи: „Безграничен дух, ние се обръщаме към закона за опрощението и благодарим, че познатата ми се намира под Божията благодат, а не под закона, и че тя не може да изгуби тези двадесет долара, които са нейни по божествено право!“.

„А сега се върни в банката и им кажи, без да се страхуваш, че те са ти ги дали по погрешка“ — посъветвах я аз.

Тя ме послуша и за нейна изненада в банката се извинили и дали друга банкнота, като се отнесли много вежливо с нея.

Ето защо познаването на закона дава сила на човек „да изтрива грешките си“. Човек не може да насилва нещата извън него и да бъде това, което не е.

Ако желае богатство, той трябва преди всичко да е богат по дух.

Например, при мен дойде жена, която ме помоли да „помогна“ за просперитет. Тя не се интересуваше особено от проблемите в дома си, където цареше голям безпорядък.

Аз я предупредих: „Ако искаш да си богата, около теб трябва да има ред. Всички богати хора обичат реда. Редът е първият божествен закон“. И добавих: „Ти никога няма да бъдеш богата с изгоряла кибритена клечка в игленика ти, например“.

Чувството за хумор беше добре развито и тя веднага се захвана да привежда къщата си в ред. Направи разместване на мебелите, подреди отново чекмеджетата на бюрото си, почисти килимите и наскоро след това при нея постъпи финансова помощ — подарък от един роднина. Самата жена се преобрази и финансовите дела вървят

добре, а тя внимава винаги с външните неща, в очакване на просперитета, знаейки, че Бог е първоизточникът на богатството.

Много хора не знаят, че правенето на подаръци и купуването на неща са инвестиции, а запасяването и спестяването неминуемо водят до загуба.

„Един раздава щедро, и още му се прибавя; а друг извън мярка е пестелив, и пак си е беден“.

Един пример: познавах един човек, който искаше да си купи палто, подплатено с кожа. Той ходил с жена си по разни магазини, но все не намирал каквото търсел. Казвал, че всичките изглеждат евтини. Накрая му показали едно, което според думите на продавача струвало около хиляда долара, но управителят на магазина щял да му го продаде за петстотин долара, тъй като сезонът бил към своя край.

Той имал общо седемстотин долара. Разсъдъкът му го посъветвал: „Не можеш да си позволиш да изхарчиш почти всичко, което имаш, за едно палто“, но той имал силно развита интуиция и никога не се предоверявал на разсъдка си.

Обърнал се към жена си и казал: „Ако купя това палто, ще направя куп пари!“, при което жена му, ще не ще, одобрила покупката.

Около един месец по-късно той получил комисиона за десет хиляди долара. С палтото той се чувствал особено богат, то го свързвало с успеха и просперитета. Без палтото не би получил комисионата. Това било инвестиция, която носела големи дивиденди.

Ако човек пренебрегва интуицията си да харчи или да раздава, същите тези пари биха се изхарчили по неинтересен или нерадостен начин.

Например: една жена ми каза, че в Деня на благодарността тя обявила пред семейството си, че не могат да си позволят вечеря по случай този празник. Тя имала пари за вечерята, но решила да ги спести.

Няколко дни по-късно някой влезнал в стаята и взел от чекмеджето на бюрото точно сумата, която щяла да струва вечерята.

Законът винаги е на страната на човека, който не се страхува да харчи, но харчи мъдро.

Още един пример: една от моите курсистки пазарувала заедно с малкия си племенник. Детето настоявало за играчка, която тя му казала, че няма пари да купи.

Тя веднага разбрала, че реакцията е на немотия, защото по този начин не признава, че Бог е първоизточникът на нейните средства.

И така, тя купила играчката и на връщане в къщи намерила на улицата същата сума пари, която била платила за играчката.

Първоизточникът на богатството на човека е неизчерпаем и непоклатим, когато се вярва безрезервно в него, но вярата или доверието трябва да предшестват материализацията. „Нека ви бъде по вашата вяра“. „А вяра е жива представа за онова, за което се надяваме, и разкриване на онова, що се не вижда“ — „защото въображението се гради на вярата и лошите картини се разпръскват и изчезват и ние «ще пожънем в свое време, без да се уморяваме».“

Иисус Христос донесъл добрата вест (Евангелието), съгласно която съществува по-висш закон от кармичния, закон, който превъзхожда кармичния закон. Това е законът за благодатта на опрощението. Това е законът, който освобождава човека от закона за причината и следствието — законът за последствията. „Не сме под закона, а под благодатта“.

Казано ни е, че на това ниво човек жъне където не е сял; Божиите дарове просто се изливат върху му. „Всичко от Царството Божие е негово“. Такова непрекъснато състояние на блаженство очаква човека, който е преодолял земния начин на мислене.

В земния начин на мислене има мъка, но Иисус Христос казва: „В света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света“.

Земният начин на мислене е свързан с грях, болест и смърт. Иисус вижда тяхната абсолютна нереалност и казва, че болестта и скръбта ще отминат и самата смърт, последният враг, ще бъде победен.

Днес ние знаем от научна гледна точка, че смъртта може да бъде победена, ако непрекъснато — отпечатваме в подсъзнанието си убеждението за вечна младост и вечен живот.

Подсъзнанието, което представлява сила без посока, изпълнява заповедите, без да си задава въпроси.

Ако действаме под ръководството на свръхсъзнанието (Христос или Бог в нас), ще постигнем „възкресение на тялото“.

Човек не би захвърлял повече тялото си на смъртта, то би се превърнало в „електричното тяло“, възпято от Уолт Уйтмън; защото християнството се основава на опрощаването на греховете и „празния гроб“.

ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ГРИЖАТА ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ПОДСЪЗНАНИЕТО

Когато човек познава собствените си възможности и работата на ума си, голямото му желание е да намери лек и бърз начин да внуши добро на подсъзнанието си, тъй като само интелектуалното познаване на истината не би донесло резултати.

В моя случай аз открих, че най-лесният начин за постигането на това е чрез „прехвърляне на грижата“.

Един метафизик веднъж обясни това така: „Единственото нещо, което придава някаква тежест на нещата в природата, е законът за земното притегляне и ако един скален блок бъде отнесен високо над планетата, той ще бъде без тегло; нещо подобно има предвид Христос, когато казва: «Игото Ми е благо, и бремето Ми е леко».“

Той превъзможва земните вибрации и действия в царството на четвъртото измерение, където има само съвършенство, пълнота, живот и радост.

Той казва още: „Дойдете при Мене всички отрудени и обременени и Аз ще ви успокоя; вземете Моето иго върху си — защото игото Ми е благо и бремето Ми е леко“.

В петдесет и петия псалом се казва още „Възложи на Господа грижите си“. На много места в Библията е казано, че битката, която човек води, е Божия и че човек трябва винаги „да стои спокойно“ и да чака Божието избавление.

Това показва, че свръхсъзнанието (или Исус в нас) води нашите битки и ни облекчава от грижите.

Следователно разбираме, че човек нарушава закона, ако е обременен с грижа; грижата е неблагоприятна мисъл или състояние, и тази мисъл или състояние се корени в подсъзнанието.

Изглежда почти невъзможно да постигнем някакъв напредък, направлявайки подсъзнанието чрез съзнанието или разсъдъка, тъй като разсъдъкът (интелектът) е ограничен в своите понятия и е изпълнен със съмнения и страхове.

Тогава е правилно от научна гледна точка да прехвърляме грижата на свръхсъзнанието (или Христос в човека), където тя бива „просветлена“ или се разтваря отново „в изначалното нищо“.

Ето един пример в подкрепа на казаното: Една жена, която се нуждаела силно от пари, „просветлила“ Христос в себе си (свръхсъзнанието), използвайки следната фраза: „Аз прехвърлям грижите си, свързани с недоимъка на Христос (в мен) и се освобождавам в очакване на изобилието!“

Нейната грижа бе вярата в недоимъка, и след като я прехвърли на свръхсъзнанието, вярвайки, че ще се радва скоро на изобилие, материалните блага започнаха да се изливат върху като лавина.

Четем също така: „Христос, упованието на славата, е във вас“.

Ето друг пример: на една от моите курсистки бяха дали ново пиано, но в малкото жилище нямаше място за него, ако не изхвърлеше старото. Тя беше объркана какво да прави. Искаше да запази старото пиано, но не знаеше къде да го изпрати. Беше се отчаяла, тъй като новото пиано щеше много скоро да пристигне; всъщност можеше да дойде всеки миг, а тя нямаше място за него. Тогава дошло на ум да си повтаря следните думи: „Прехвърлям тази грижа на Христос в мен и няма да се безпокоя“.

Няколко минути по-късно телефонът позвънил и една приятелка я попитала дали не може да даде под наем старото си пиано. Изнесли го от апартамента няколко минути преди да пристигне новото.

Познавах една жена, чиято грижа бе негодуванието. Тя казала: „Прехвърлям негодуванието, което ми създава грижи, на Христос в мен и се освобождавам от него, за да продължа да живея в любов, хармония и радост“. Всемогъщото свръхсъзнание изпълнило подсъзнанието с любов и целият живот се променил. В продължение на години негодуванието я бе държало в състояние на мъка и бе потискало душата (подсъзнанието).

Твърдението трябва да се повтаря многократно, понякога по няколко часа на ден, на ум или на глас, спокойно, но решително.

Често съм го сравнявала с навиването на „музикална кутия“. Трябва да „навием себе си“ с изричаните от нас думи.

Забелязала съм, че скоро след „прехвърлянето на грижата“ като че ли човек вижда по-ясно. Не е възможно правилна преценка за нещата, докато човек се намира в конвулсиите на тленния ум.

Съмнения и страхове отравят ума и тялото, а въображението се бунтува и по този начин привлича беди и болести.

Повтаряйки неуморно твърдението: „Прехвърлям грижата си на Христос в мен и съм свободен“, представите ми се проясняват и аз изпитвам чувство на облекчение, а след известно време идва проявлението на доброто, било то здраве, радост или материални блага.

Една от моите курсистки веднъж ме помоли да обясня какво представлява „тъмнината преди зазоряване“. В предишната глава споменах, че често преди голямо хубаво събитие „всичко като че ли върви на зло“ и съзнанието ни се замъглява от дълбока депресия. Това означава, че от подсъзнанието се надигат стари съмнения и страхове. Тези стари отломки в подсъзнанието се появяват на повърхността, за да бъдат изхвърлени.

Точно в такива моменти човек трябва да свири на цимбала си като Иосафат и да благодари, че е спасен, дори да му се струва, че е обграден от врагове (ситуация на недоимък или болест). Курсистката ми продължи: „Колко време трябва да остане човек в тъмнина?“, на което отвърнах: „Докато започне да вижда в тъмното!“ Прехвърлянето на грижата дава възможност на човека да започне да вижда в тъмното.

За да се въздейства на подсъзнанието, е много важно да имаме активна вяра.

„Вярата без дела е мъртва“. В настоящите глави аз съм се постарала да изясня това схващане.

Иисус Христос е демонстрирал активна вяра когато „наредил на множеството да седне на земята“, преди да е благодарил за хлябовете и за рибата.

Ще дам още един пример, за да покажа колко необходима е тази стъпка. Всъщност, активната вяра е мостът, по който човек минава, за да стигне до своята обетована земя.

Вследствие на недоразумение една съпруга се разделила със съпруга си, когато тя много обичала. Той отхвърлил всички нейни предложения за сдобряване и не бил склонен да комуникира с нея по никакъв начин.

След като се запознала с духовния закон, тя отрекла раздялата. Тя използвала следното твърдение: „В божественото съзнание не

съществува раздяла, следователно нищо не може да ме раздели от любовта и приятелството, които са мои по божествено право“.

Тя демонстрирала активна вяра като всеки ден отреждала на масата за хранене място за съпруга си, по този начин тя отпечатала в подсъзнанието картината на неговото завръщане. Изминала една година, но тя не се разколебала в надеждата си, докато един ден той се завърнал.

Подсъзнанието се впечатлява често от музика. Музиката има качество, присъщи на четвъртото измерение, и освобождава душата от затвора. Музиката ни помага да вярваме, че могат да се случат прекрасни неща и че постигането им не е така трудно.

Имам приятелка, която ежедневно използва своята музикална кутия за такива цели. Тя помага да постигне състояние на пълна хармония и да освободи въображението си.

Друга жена често танцува, докато изрича твърденията си. Ритъмът и хармонията на музиката и движението придават на думите изключителна сила.

Човек трябва също така да не забравя да цени „дните, в които не се случва нищо особено“.

Неминуемо, преди да открием бряг, откриваме „признаци на суша наблизо“.

Преди Колумб да достигне Америка, забелязал птици и клонки, от което разбрал, че наблизо има суша. Същото е и с проявлението на събитията; но често човек взема признаците за самото проявление и се разочарова.

Ето един пример: една жена „изрекла нужните думи“, за да получи сервиз. Не минало много време и една приятелка дала чиния, която била стара и пукната.

Тя дойде при мен и ми се оплака: „Помолих се за сервиз, а получих една пукната чиния“, на което аз отговорих: „Чинията е била само предизвестие. Тя показва, че сервизът е на път — гледай на случилото се както Колумб на птиците и клонките“. Не след дълго дойде и сервизът.

Когато човек продължително се прави, че е получил това, което иска, той въздейства върху подсъзнанието. Ако се прави на богат и на преуспял, след време „ще жъне“ богатство.

Децата винаги действат точно така. „Ако не се обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно“.

Отново бих желала да подкрепя казаното с пример от живота. Познавах една жена, която беше много бедна, но нямаше човек, който да може да я накара да се чувства бедна. Богати приятели я подкрепяха с дребни суми, като непрекъснато напомнях за бедността и за това, че трябва да внимава и да пести. Независимо от техните съвети тя изхарчваше всичките си пари за една шапка или за да направи подарък на някого и да бъде в ентузиазизирано състояние на духа. Мислеше непрекъснато за красиви дрехи, за „пръстени и дрънкулки“, но без да завижда на другите.

Тя живееше мислено в света на чудесата и само богатството смяташе за нещо реално. Не след дълго тя се ожени за богат човек. Тогава пръстените и другите красиви неща се материализираха. Не зная дали точно този човек е бил „божественият избор“, но в живота настъпи изобилие, защото във въображението си тя бе виждала само картини на изобилие.

За човека няма спокойствие и радост, докато не изличи от подсъзнанието си всички страхове.

Страхът е зле направлявана енергия, която трябва да се пренасочи или да се преобрази във вяра.

Иисус Христос казва: „Защо сте толкова страхливи, малOVERCI?“ . За човека, който вярва, няма невъзможни неща.

Често моите ученици ме питат: „Как да се отърся от страха?“ .

На което аз отговарям: „Като посрещате лице в лице това, от което се страхувате“.

„Лъвът черпи безстрашието си от вашия страх“.

Приближи се до лъва и той ще изчезне; побегни от него и той ще се втурне подире ти.

В предишните глави показах как лъвът на недоимъка изчезва, когато човек харчи без да се страхува, показвайки по такъв начин, че Бог е първоизточникът на неговите блага, следователно благата му са неизчерпаеми.

Много от моите курсисти излязоха от плена на бедността и сега са щедро дарявани с блага, след като се отърсиха от страха си от недоимъка, харчейки пари. Подсъзнанието се впечатлява от истината, че Бог е и Дарителят, и дарът; следователно, когато човек е едно с

Дарителя, той е едно с подаръка. Едно прекрасно твърдение в този контекст е: „Сега благодаря на Бога-Дарител за Бога-подарък“.

Човек толкова дълго се е самоизолирал от своето добро и от първоизточника на благата си, обладан от мисли за раздяла и недоимък, че понякога е нужен динамит, който да разчисти тези неверни представи от подсъзнанието му, и динамитът е важно събитие.

Ние виждаме от примерите, описани по-горе, как човек се освобождава от своя плен, показвайки безстрашие.

Човек трябва да се наблюдава непрекъснато, за да разбере дали мотивът му за действие е страх или вяра.

„Изберете си сега, кому да служите“ — на страха или на вярата.

Може би човек се страхува от другите. Не избягвайте хората, от които се страхувате; срещнете ги в добро настроение и те ще се окажат или „златни нишки от веригата на доброто ви“, или безпроблемно ще изчезнат от пътя ви.

Възможно е човек да изпитва страх от болести или вируси. Дори и при грипна епидемия, стига да не се страхува, нищо лошо няма да му се случи.

Човек може да се зарази от вирус само когато вибрира с вибрацията на вируса, а страхът притегля човека надолу към нивото на вируса. Разбира се, болестотворният вирус е продукт на тленния ум, и това е нещо лесно за разбиране. В божествения ум не съществуват вируси, следователно те са плод на „необосновано въображение“.

Когато човек разбере, че злото е безсилно, веднага ще настъпи освобождението му.

Материалният свят ще изчезне и на негово място ще се разкрие светът на четвъртото измерение, „светът на прекрасното“.

„И видях ново небе и нова земя — и смърт не ще има вече; ни жалейка, ни писък, нито болка няма да има вече, защото предишното се мина“.

ЛЮБОВТА

Всеки човек идва на тази земя чрез любовта. „Нова заповед ви давам, да любите един другия“. Успенски казва в „Tertium Organum“, че „любовта е космично явление“ и че тя разкрива пред хората света на четвъртото измерение, „света на прекрасното“.

Истинската любов е всеотдайна и не познава страха. Тя се излива върху обекта на своите чувства, без да търси отплата. Нейната радост е в радостта да дарява.

Любовта е проявление на Бога и най-голямата магнетична сила във вселената. Чистата всеотдайна любов притегля към себе си това, което се полага; на нея не се налага да търси или да иска. Едва ли някой има и най-малката представа за истинската любов. Хората са егоистични, деспотични и когато обичат, са непрекъснато разтърсвани от страхове и затова загубват обекта на любовта си. Ревността е най-лошият враг на любовта, защото въображението се бунтува, виждайки любимия човек увлечен по някой друг и ако не се неутрализират, тези страхове се материализират.

Ето един пример за това: при мен веднъж дойде много отчаяна жена — мъжът, когото обичала, я зарязал заради други жени и казал, че не е имал намерение да се жени за нея. Тя беше разкъсана от ревност и обида и каза, че се надява и той да страда някога по същия начин, по който я бе накарал да страда. После добави: „Как можа да ме напусне след като аз така го бях обичала?“.

Отвърнах: „Ти не обичаш този мъж, ти го мразиш! Човек никога не получава нещо, което не е дал. Ако обичаш истински, ще бъде обичана по същия начин. Усъвършенствай себе си по отношение на този човек. Покажи му, че го обичаш истински и самоотвержено, без да искаш нищо в замяна, без да го критикуваш или проклинаш и го благослови, където и да се намира“.

Тя ми отвърна: „Не, няма да го благословя без да зная къде е!“.

„Но това не е истинска любов“, казах аз. „Когато човек обича истински и него го обичат по същия начин — или същият човек, или

равностоен нему, защото, ако въпросният човек не е твоят божествен избор, просто няма да го искаш. Когато си едно с Бога, ти си едно и с любовта, която ти принадлежи по божествено право.“

Изминаха няколко месеца. Нямах промяна в нещата, но жената работеше съвестно над себе си. Аз я посъветвах: „Когато спре да те безпокои жестокостта му, той ще престане да бъде жесток, тъй като ти привличаш това му качество чрез собствените си емоции“.

После разказах за едно братство в Индия, членовете на което никога не казват „Добро утро“ един на друг. Те използват израза: „Поздравявам Бога в теб“. Те поздравяват Бога във всеки човек, а така също и в дивите животни в джунглата и никога никой от тях не е бил нараняван, защото те виждат единствено Бога във всяко живо същество. Аз я посъветвах: „Поздрави Бога в този човек! Кажу му: «Виждам само Божието проявление в теб. Виждам те така както Бог те вижда — съвършен, създаден по негов образ и подобие».“

Постепенно тя установи, че се успокоява и раздразнението отминава. Той беше капитан и тя го наричаше „Кап“.

Един ден тя най-неочаквано за себе си произнесла: „Бог да благослови Кап, където и да се намира“.

Тогава аз я окуражих: „Ето, това е истинска любов и когато постигнеш «съвършения кръг» и не се тревожиш повече от ситуацията, ще имаш любовта му или пък ще привлечеш любовта на мъж, равностоен нему.“

По това време сменях жилището си и нямах телефон, така че в продължение на няколко седмици нямах вести от нея. Една сутрин получих писмо: „Оженихме се“.

Веднага телефонирах. Първите ми думи бяха: „Какво стана?“

„О, — възкликна тя, — стана чудо! Една сутрин се събудих и страданието ми беше изчезнало. Срегнахме се същата вечер. Той поиска ръката ми. Вече сме женени повече от седмица и аз никога не съм виждала по-всеотдаен мъж“.

Една стара поговорка гласи: „Никой не ти е нито враг, нито приятел — всеки човек ти е просто учител“.

Ето защо човек трябва да гледа по-безпристрастно на света и да се учи от онова, на което другите могат да го научат. Скоро той ще научи уроците си и ще стане свободен.

Любимият на тази жена я научи как да обича самоотвержено, нещо, на което всеки човек рано или късно трябва да се научи.

Не е нужно страдание, за да се развива човек, то идва в резултат от престъпването на духовния закон, но като че ли малко хора могат да събудят от „съня на душата“ без страдание. Когато хората са щастливи, те обикновено стават себични и автоматически задействат кармичния закон. Човек често претърпява загуба в резултат на недооценяване.

Познавах една жена, която имаше много мил съпруг, но често казваше: „Не ме е грижа за брака ми, въпреки че нямам нищо против съпруга си. Просто семейният живот не ми е интересен.“

Тя си имаше други интереси и почти не се сещаше за мъжа си. Спомняше си за него само когато го видеше. Един ден съпругът казал, че е влюбен в друга жена и я напуснал. Тя дойде при мен за съвет отчаяна и възмутена.

Тогава аз припомних: „Та нали така говореше. Ти казваше, че бракът не те интересува и подсъзнанието ти е действало така, че да бъдеш отново неомъжена“.

Тя каза: „О, да, разбирам. Хората получават това, което търсят, и после ги боли“.

Тя скоро влезе в хармония с новосъздалата се ситуация и разбра, че разделени, те и двамата са по-щастливи.

Когато една жена стане безразлична или критична и спре да бъде вдъхновение за съпруга си, на него започва да му липсва стимулът от ранното им приятелство, става неспокоен и се чувства нещастен.

Веднъж при мен дойде един мъж, много потиснат и нещастен, жена му се занимавала с „науката за числата“ и му гледала. Явно му беше предсказала неприятни неща, защото той каза: „Според жена ми никога нищо няма да постигна, защото съм двойка“.

Аз му отговорих: „За мен няма значение какво число сте, защото вие възплъщавате съвършената идея в божественото съзнание и ние ще търсим успеха и просперитета, които вече са запланувани за вас от Безграничния разум.“

След няколко седмици той получи много добър пост, а година или две по-късно пожъна голям успех като писател. Никой човек не е преуспял в работата си, ако не я обича. Картината, която художникът рисува с любов (към своето изкуство) е неговата най-голяма творба. Картината, нарисувана за пари, е винаги нещо, което ще се забрави.

Човек не може да привлича парите, ако ги мрази. Много хора продължават да са бедни, защото твърдят: „Парите не означават нищо за мен, пък и аз презирам хората, които ги имат“.

Поради тази причина много художници са бедни. Презрението им към парите ги отдалечава от тях.

Спомням си, че веднъж чух един художник да казва за друг: „Не е добър като художник; има пари в банката“.

Тази нагласа на разсъдъка, разбира се, отделя човека от първоизточника на благата му; той трябва да е в хармония с това, което иска да привлече.

Като избавление от недоимъка и от ограниченията, парите са също от Бога, но те трябва да се влагат разумно и да се използват целесъобразно. Трупането и спестяването не водят до добър край.

Това не означава, че човек не трябва да има къщи и парцели, акции и ценни книжа. Та нали „хамбарите на праведния ще са пълни“. Това означава, че човек трябва да прибегне и до основния си капитал, ако се наложи да плаща за нещо важно. Когато човек дава безстрашно и бодро, той открива пътя на повече блага към себе си, защото Господ е неизменният и непресъхващ източник на блага.

Такова е духовното отношение към парите и великата вселенска банка не познава фалит. Хубав пример за трупането на пари виждаме във филма „Алчност“. Жената, спечелила пет хиляди долара на лотария, не ги харчи. Тя продължава да ги пести, независимо че в това време съпругът страда и гладува. Накрая работела като чистачка, за да се издържа.

Тя обича парите заради самите тях и ги поставя над всичко друго. Една нощ я убиват и задигат парите.

Това е пример как „любовта към парите е коренът на всяко зло“. Парите сами по себе си са нещо полезно, но когато ги използват нецелесъобразно, когато ги трупат и спестяват, или ги смятат за нещо по-важно от любовта, се стига до болести и бедствия, както и до загуба на самите пари.

Следвайте пътя на любовта и всичко друго се нарежда от само себе си, защото Бог е любов и първоизточник на всички блага; ако следвате пътя на егоизма и алчността, благата пресъхват или човек се разделя с тях.

Ето един пример. Познавах една много богата жена, която трупаше своите доходи. Тя рядко даваше някому нещо и само купуваше ли купуваше неща за себе си.

Тя много обичаше колиета. Веднъж една приятелка я попита колко колиета има. Отговорът бе „шестдесет и седем“. Тя ги купуваше и ги скриваше, внимателно увити в луксозна хартия. Ако тя носеше колиетата, всичко щеше да е нормално, но тя пристъпваше „закона за употребата“. Гардеробите бяха пълни с дрехи, които никога не обличаше и с бижута, които никога не си слагаше.

Постепенно ръцете се парализираха от тази си страст да притежава вещи. Накрая тя не беше повече в състояние да следи материалното си състояние и друг човек бе назначен да управлява богатството.

Следователно, когато човек не познава закона, той върви към себеразрушение.

Всички болести и нещастия идват от нарушения на закона за любовта. Бумерангите на омразата, гнева и критикуването се завръщат натоварени с болест и скръб. Любовта ни се струва почти отживелица, но човек, който познава духовния закон, знае, че любовта трябва да се върне отново, защото без нея той се превръща в „мед, що звънти, или кимвал, що звека“.

Например, имах ученичка, която идваше при мен дълго време, за да прочиства съзнанието си от гняв и омраза. След време тя изпитваше неприязън само към една жена, но именно тази жена не даваше покой. Малко по малко ученичката ми се поуспокои, изпълни се с хармония и един ден цялата неприязън бе изчезнала.

Тя влезе сияеща и възкликна: „Само да знаеш как се чувствам! Жената ми каза нещо и вместо да се ядосам, аз бях мила и добра. Тя ми се извини и се държа много мило с мен. Никой не може да разбере колко леко и приятно ми е отвътре!“

Любовта и добрата воля са безценни в бизнеса.

Например: дойде при мен една жена, която се оплакваше от работодателката си. Казала, че е студена и критична и че не иска тя да работи на това място.

„Е — рекох аз. Поздрави божественото начало в жената и изпрати обич“.

„Не мога! Та тази жена е от камък“ — отклони предложението ми тя.

Тогава аз припомних: „Нали си спомняш историята за скулптура, който настоявал за конкретен къс мрамор. Попитали го защо точно него иска. Той отговорил: «Защото в мрамора има един ангел» и от къса произвел голям шедьовър“.

Тя ми рече: „Добре, ще опитам“. Една седмица по-късно дойде отново и ми каза: „Направих каквото ми каза и сега жената е много мила, развежда ме с колата си“.

Хората понякога са изпълнени с угризения за това, че са се държали нелюбезно с някого, дори и след като са минали години оттогава.

Ако лошото не може да се поправи, ефектът от него може да се неутрализира като се направи някакъв жест на добра воля в настоящия момент.

„Права това, загърбвайки миналото, с поглед към нещата, които предстоят!“

Скръбта, съжалението и угризенията разкъсват клетките на тялото и отравят атмосферата около човека.

Една жена, потънала в голяма скръб, веднъж ми каза: „Моля те, лекувай ме, за да бъда весела и щастлива, защото скръбта, която изживявам, ме прави толкова раздразнителна спрямо останалите членове на семейството ми, че продължавам да трупам лоша карма“.

Бях помолена да лекувам жена, която скърбеше по дъщеря си. Аз отрекох съществуването на загуба и раздяла, уверих я, че Бог е нейната радост, любов и спокойствие.

Жената много бързо възвърна равновесието си и помоли сина си да ме уведоми, че няма да се лекува повече, защото „се чувствала неприлично щастлива“.

Следователно, „тленният разум“ обича да се вкопчва за своите неволи и скърби.

Познавах една жена, която непрекъснато говореше за проблемите си и разбира се, все имаше такива.

Според едно старо схващане ако една жена не се безпокои за децата си, тя не е добра майка.

Днес знаем, че майчиният страх е причина за много болести и нещастни случаи при децата.

Страхът си представя живо болестите или ситуацияите, от които се страхуваме и ако не бъдат неутрализирани, тези картини се материализират.

Щастлива е майката, която може да каже искрено, че оставя детето си в Божиите ръце и следователно разбира, че Бог го пази.

Ето един пример за това: една жена се събудила неочаквано посред нощ и имала чувството, че брат се намира в голяма опасност. Вместо да се отдаде на страховете си, тя започнала да си повтаря следните твърдения-истини: „Човекът е съвършена идея в божественото съзнание и се намира винаги там, където трябва да бъде. Следователно, брат ми е там, където трябва, и Бог го пази“.

На другия ден тя научила, че брат бил съвсем наблизо до мястото, където експлодирала мина, но се спасил като по чудо.

Така всеки от нас (с мислите си) може да пази другия и всеки човек трябва да знае, че това, което обича, „живее под покрива на Всевишния, обитава сянката на Всемогъщия“.

„Зло няма да ти се случи и язва няма да се приближи до твоето жилище“.

„Съвършената любов пропъжда страха — Който се бои, не е съвършен в любовта“, и „любовта е изпълнение на закона“

ИНТУИЦИЯ ИЛИ ВОДАЧЕСТВО

*„Във всичките си пътища
познавай Него,
и Той ще оправя твоите
пътеки“*

ПРИТЧ.

3:6

Няма по-велико постижение за човека от това да познава силата на думите си и да следва интуицията си. Чрез словото той задвижва невидими сили и може да възстанови тялото си или да преобрази делата си.

От всичко това се разбира, че е изключително важно да подбираме правилно думите си, а така също и твърденията, които искаме да изпратим в невидимия свят.

Трябва да помним, че Бог е първоизточникът на нашите блага, че всяка молба може да бъде удовлетворена и че този божествен първоизточник се задейства чрез изричането на дадени слова.

„Искайте, и ще получите“

Човек трябва да направи първата крачка. „Приближете се към Бога, и Той ще се приближи към вас“.

Често ме питат как се постига това.

Аз отговарям: „Облечи в думи искането си и не прави нищо докато някак си не ти се подсказе. Поискай да ти се подсказе с думите: «Безграничен разум, разкрий ми, моля те, пътя, нека да разбере мога ли да направя нещо».

Отговорът ще получите по интуитивен път (или хрумване); случайна реплика или пасаж от книга и т.н. Отговорите понякога ни стряскат с точността си. Например: една жена искаше да получи голяма сума пари. Тя се обърна с думите: «Безграничен разум, моля те,

разкрий за мен пътя към незабавно благоденствие, нека всичко, което ми се пада по божествено право стане мое, нека над мен завали изобилие от блага». После добавила: «Подскажи ми чрез нещо, какво мога да направя».

Скоро просветнала мисълта: «Дай на някоя приятелка (която ти е оказвала духовна помощ) сто долара». Тя споделила хрумването с друга приятелка, която я посъветвала: «Почакай да ти се подсказе с още нещо, преди да дадеш». И тя зачакала. Същият този ден срещнала жена, която казала: «Днес дадох на един човек един долар; за мен това е все едно ти да дадеш сто долара някому».

Това било безпогрешно подсказване — тя разбрала, че трябва да даде стоте долара. Това било подарък, който се оказал голяма инвестиция, защото наскоро след това по забележителен начин получила голяма сума пари.

Когато дава, човек отваря пътя за получаване. За да създаде активност във финансите, човек трябва да дава. Десятъкът, т.е. даването на 1/10 част от дохода, е стар еврейски обичай, доказал, че води до увеличаване на средствата. Много от най-великите хора на тази страна са раздавали една десета част от доходите си и не зная случай това да не се е оказало добро вложение.

Раздаденият десяток се завръща благословен и умножен, но подаръците или десятокът трябва да се дават с любов и с радост, защото Бог обича «оногова, който драговошно дава». Сметките също трябва да се плащат с добро настроение. Парите трябва да се дават без страх, с благословия.

Такова отношение прави човека господар на парите. Те са негови, за да го слушат и тогава думите му отварят огромни източници на богатства.

Човек сам ограничава средствата си вследствие ограниченото си виждане. Понякога хората реализират голямо богатство, но се плашат да действат.

Прозрението и действията трябва да вървят ръка за ръка, както в случая с човека, който си купил палтото с кожената подплата.

Една жена дойде веднъж при мен и ме помоли да изрека «необходимите думи» за да получи добър пост в службата. Аз се помолих: «Безграничен разум, разкрий пътя към подходящия пост за тази жена». Никога не казвайте само «пост» — молете за «подходящия

пост», мястото, вече предвидено в божественото съзнание, защото само един е постът, който би удовлетворил човека.

После благодарих, че вече е получила такъв пост и че той скоро ще се разкрие. Много скоро на нея предложиха три поста — два в Ню Йорк и един в Палм Бийч и тя не знаеше на кой от тях да се спре. Аз помогнах: «Помоли да ти се подсказже».

Времето почти изтичаше, а тя не можеше да реши, когато един ден ми се обади по телефона: «Тази сутрин, след като се събудих, долових мириса на Палм Бийч». Тя бе ходила там и мекият аромат на мястото бе познат.

Аз отвърнах: «Е, щом отгук можеш да доловиш аромата на Палм Бийч, явно това е твоето място». Тя прие поста и работата се окача чудесна. Често такива подсказвания идват в неочакван момент.

Един ден, както си вървах по една улица, почувствах силно нужда да вляза в една хлебарница, на разстояние един-два блока от мястото, където се намирах.

Разсъдъкът ми се съпротивляваше: «Та там няма нищо, което да ти трябва».

Но аз се бях научила да не разсъждавам. И така, стигнах до хлебарницата, огледах какво имат. Наистина нямаше нищо, което да ме интересува, но на излизане срещнах една жена, за която често си бях мислила и която спешно се нуждаеше от помощта ми.

Толкова често човек отива за дадено нещо, а намира друго.

Интуицията е духовно качество, което не обяснява пътя, а просто го показва.

Човек често получава прозрение по време на «сеанс». Идеята, която му хрумва, може да изглежда съвсем неадекватна, но някои от пътищата Господни са «неведоми».

Един ден, по време на час, аз провеждах сеанс с молба на всеки да му се подсказже пътят. После при мен дойде една от жените и заяви: «Докато вие провеждахте сеанса, на мен ми хрумна да взема мебелите си от мястото, където съм ги складирала и да наема апартамент». Жената бе дошла, за да помогна за здраве. Казах, че съм сигурна, че ако си наеме самостоятелно жилище, здравето ще се подобри, и добавих: «Считам, че проблемът ти, който е конгестия, е дошъл от складирането на нещата ти. Задръстването с неща води до конгестия в

организма. Ти си нарушила закона за употребата и тялото ти плаща за това.»

Аз поблагодарих на Бога и помолих: «В ума, тялото и в делата да настъпи Божествен порядък».

Хората едва ли имат и най-слаба представа до каква степен деянията им влияят върху тялото им. На всяка болест съответства определено душевно състояние. Човек би трябвало да получи незабавно изцеление чрез реализирането на тялото си, което е съвършено в божественото съзнание, т.е. цялостно и безупречно, но ако продължава с деструктивното си мислене, трупането на вещи, омразата, страха и проклятията, болестта ще се завърне.

Иисус Христос знае, че болестите идват от греха и съветва прокажения след изцелението да не греши повече, за да не му се случи най-лошото.

Следователно, човешката душа (или подсъзнанието) трябва да е по-бяла от снега, за да не заболява тялото, и метафизиците винаги търсят причините за болестите в душата.

Иисус Христос казва: «Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте и няма да бъдете осъдени»

Много хора привличат болести и нещастия с това, че осъждат други хора.

Това, което човек осъжда у другите, получава за себе си.

Ето един пример: при мен дойде една отчаяна и ядосана приятелка, защото мъжът я бе изоставил заради друга жена. Тя осъждаше другата жена, като непрекъснато повтаряше: «Тя знаеше, че той е женен и нямаше право да се възползва от ухажванията му».

Аз отвърнах: «Спри да осъждаш жената, благослови я и забрави за тях двамата, в противен случай същото ще ти се случи и на теб».

Тя не се вслуша в думите ми и година или две по-късно сама се влюби в женен мъж.

Когато човек критикува или осъжда, се хваща за открита жица и може да очаква токов удар.

Нерешителността е препъни-камък по пътя на много хора. За да я превъзмогнете, често изричайте следното твърдение: «Непрекъснато съм под въздействието на вдъхновение. Вземам бързо правилни решения».

Тези думи въздействат върху подсъзнанието и скоро човек се оказва буден и нащрек, предприемащ правилни ходове без колебание. Открила съм, че е деструктивно да се прибегва до медиуми за напътствие, тъй като на това ниво действат много умове, а не само един.

Щом човек разтвори ума си за субективното, той става прицел на деструктивни сили. Нивото, на което работят медиумите е плод на тленните мисли на човека и е «ниво на противоположностите». От него идват и добри, и лоши послания.

Науката за числата и астрологията задържат човека на душевното (или тленното) ниво, защото те се отнасят само до кармичния път.

Познавам един човек, който според хороскопа си би трябвало да е умрял преди години, но той е жив и е лидер на едно от най-големите движения за човешки прогрес в тази страна.

Необходимо е човек да има много силен ум, за да неутрализира предсказано зло. Той трябва да заяви: «Всяко невярно предсказание да бъде осуетено; всеки план, който не е бил начертан от моя Небесен Отец, да се разпадне и изчезне, божественият промисъл да се осъществи».

Но, ако на някого се каже, че го очакват добри събития, като приближаващо щастие или богатство, той трябва да им вярва и да ги очаква, и те ще се проявят рано или късно посредством закона за очакванията.

Волята на човека трябва да се използва в подкрепа на абсолютната воля: «Ще направя така, че Божията воля да пребъде».

Съгласно Божията воля всяко праведно желание на човешкото сърце трябва да бъде удовлетворено, а волята на човека трябва да се използва, за да се запази непоклатимо съвършеното прозрение.

Блудният син казва: «Ще взема да се върна при баща си».

Наистина често е необходимо усилие на волята, за да можем да отделим плявата от житото в тленните мисли. Обикновеният човек изпитва много по-лесно страх, отколкото вяра; така че вярата е усилие на волята.

С духовното си пробуждане човек разбира, че всяка външна дисхармония съответства на душевна дисхармония. Ако човек се

препъва или пада, той може да е сигурен, че се препъва или пада и в съзнанието си.

Веднъж една от курсистките ми си вървяла по улицата и мислено осъждала някаква жена. Тя си казвала на ум: „Тази жена е най-неприятният човек на света“ и в този момент три момчета-скаути се втурнали иззад ъгъла и едва не я повалили на земята. Тя не укорила за случилото се момчетата, а незабавно се обърнала за помощ към закона за опрощението и „поздравила божественото“ в жената. Пътищата на мъдростта са приятни, а всички подходи към нея — спокойни и тихи.

Когато човек е заявил желанията си към Всемира, той трябва да се подготви за изненади. Може да му се струва, че нищо не върви добре, а всъщност всичко да е наред.

Да подкрепя казаното с пример: на една жена казали, че в божественото съзнание не съществува загуба, следователно тя не би могла да загуби нищо от нещата, които принадлежат; всичко загубено ще се върне или тя ще получи еквивалента му.

Преди няколко години същата жена бе загубила две хиляди долара. Бе дала парите назаем на една своя роднина, но тя бе починала, без да спомене този заем в завещанието си. Жената бе много обидена и ядосана и тъй като нямаше разписка или друг документ за заема, парите не бяха върнати. Тя реши да отрича загубата, надявайки се, че сумата ще бъде върната чрез Вселенската банка. Започнала с опрощение за жената, която дължала парите, защото гневът и липсата на прошка затварят вратите на тази прекрасна банка.

Тя избра следното твърдение: „Отричам да има някаква загуба, тъй като в Божественото съзнание загуба не съществува, от което следва, че аз не мога да загубя двете хиляди долара, които ми принадлежат по божествено право.“ „Със затварянето на една врата се отваря друга“.

Жената живеела в жилищен блок, който бил обявен за продажба. В договора за наем имало клауза, която гласяла, че ако блокът се продаде, наемателите ще трябва да го освободят в срок от деветдесет дни.

Неочаквано хазяинът нарушил договора и вдигнал наема. Жената отново била изправена пред несправедливост, но този път не се обезпокоила. Благословила собственика и изрекла: „Увеличаването на

наема означава, че аз ще забогатя с толкова, колкото е увеличението, тъй като Бог е първоизточникът на моите блага“.

Изработили новите договори с увеличения наем, но по някаква грешка, в която вероятно е имало Божи пръст, клаузата за деветдесетте дни не била включена. Наскоро след това за собственика се открила възможност да продаде сградата. Вследствие на грешката с пропуснатата клауза в новите договори наемателите останали в блока още една година.

Посредникът предложил на всеки наемател по двеста долара, ако се съгласи да освободи жилището. Няколко семейства се изнесли, а три останали, включително и жената. Изминали месец-два и посредникът отново се появил. Този път той казал на жената: „Съгласна ли си да развалиш договора, ако ти предложи хиляда и петстотин долара?“. Тя веднага си помислила: „Ето ги двете хиляди долара“. Спомнила си, че наемателите, които останали си обещали да действат съгласувано, ако трябва да напуснат блока. Тя отишла да се консултира със съседите.

Те на свой ред заявили: „Щом са ти предложили хиляда и петстотин долара, за да се откажеш от апартамента, най-вероятно ще дадат и две хиляди“. И така тя получила чек за две хиляди долара, защото се отказала от жилището. Законът проработил безпогрешно и явната несправедливост просто отворила пътя за неговото действие.

Това е доказателство, че не съществува загуба и когато човек прояви духовно разбиране към нещата, получава всичко, което е негово, от великия Източник на доброто.

„И ще ви отщета за ония години, които изпоядоха скакалци“.

Скакалците са съмненията, страховете, гневът и съжалението, характерни за тленното мислене.

Тези неблагоприятни мисли ограбват човека, защото единствено той може да даде на себе си да вземе от себе си.

Човек е тук като доказателство за Бога и „за свидетел на истината“. Той може да докаже, че има Бог, като превърне липсата в изобилие и несправедливостта в справедливост.

„Поне в това ме изпитайте, казва Господ Саваот: няма ли да отворя за вас отворите небесни и няма ли да излея върху ви благословение до излишък“.

ИДЕАЛНАТА СЕБЕРЕАЛИЗАЦИЯ ИЛИ БОЖЕСТВЕНИЯТ ЗАМИСЪЛ

„Никакъв вятър не може да отвее кората ми, нито да промени хода на съдбата“.

За всеки човек съществува идеална себереализация. Има място, което само той може да изпълни и никой друг; нещо, което само той трябва да свърши и никой друг; това е неговата съдба.

Съдбата е свършената идея за човека в божественото съзнание, очакваща от човека да я разпознае. Тъй като въображението е съзидателна способност, човек трябва да съзре идеята, за да може тя да се осъществи.

Следователно, най-важното за един човек е да узнае божествения замисъл за своя живот.

Той може да няма и най-слаба представа за това, че например дълбоко в него е скрит прекрасен талант.

Молбата му трябва да се формулира така: „Безграничен разум, разкрий пътя за проявата на божествения замисъл за моя живот; нека се прояви талантът в мен; нека видя ясно свършения план“.

Свършеният план включва здраве, богатство, любов и идеална себереализация. Това е квадратът на живота, който носи пълно щастие. След като човек предяви това искане, той ще стане свидетел как в живота му настъпват големи промени, защото почти на всеки се е случвало да се скита далеч от божествения замисъл.

Познавам една жена, през живота на която сякаш бе преминал ураган, но скоро след предявеното по горния начин искане нещата бързо се уредиха и нови, прекрасни обстоятелства изместиха старите.

Идеалната себереализация никога не е свързана с много усилия; тя така поглъща вниманието на човека, че му изглежда почти като игра. Известно е също така, че щом човек навлезе в света, управляван от Бога, ще получи и необходимите средства за своята идеална себереализация.

Много гениални хора се борят години наред с парични проблеми, без да знаят, че правилно формулираната молба подкрепена с вяра, би им осигурила бързо необходимите средства.

Ето един пример: веднъж след занятия при мен дойде един човек и ми подаде един цент.

Той каза: „Имам само седем цента — от тях един давам на теб; вярвам в силата на твоите думи. Моля те, изречи необходимото, за да постигна идеалната себerealизация и просперитет“.

Аз изрекох „вълшебните думи“ и не го видях почти цяла година. Той дойде при мен един ден, вече преуспял и щастлив, с пачка едри банкноти в джоба и ми каза „Веднага след като ти изрече вълшебните думи, ми бе предложен пост в един град далеч отгук и ето ме сега олицетворение на здраве, щастие и богатство“.

Идеалната себerealизация за една жена може да бъде в това да стане добра съпруга, добра майка, добра домакиня, а не непременно да преуспее в кариерата си.

Формулирайте ясно молбата си и постигането на желанието ви ще бъде лесно и успешно.

Не е необходимо човек да онагледява или да търси непременно мисловна картина за своето желание. Когато иска от божествения замисъл да му се разкрие, ще получи изблици на вдъхновение и ще започне да вижда собствените си големи постижения. Това е картината или представата, към която той трябва да се придържа без колебание.

Онова, което човек търси, от своя страна търси него — така телефонът е търсил Бел!

Родителите не трябва в никакъв случай да налагат на децата си какви кариери и професии да изберат. С позоваване на духовната истина божественият план може да бъде разкрит още в ранно детство или дори преди раждане.

Ето как може да се формулира искане, отправено преди да се е родило детето. „Нека Бог в това дете се прояви по съвършен начин; нека божественият замисъл за ума, тялото и делата му да се проявява през живота му и във вечността“.

Нека бъде Божията воля, а не волята човешка; нека бъде Божият план, а не човешкият — това е заповед, която преминава през цялото Свето Писание, а библията е книга, която е свързана с науката за ума.

Това е книга, която показва на хората как да освободят душата си (или своето подсъзнание) от плен.

Битките, описани в нея, илюстрират борбата на човека с тленните мисли. „Врагове на човека са неговите домашни.“ Всеки човек е Иосафат и всеки човек е Давид, който убива Голиат (тленното мислене) с малък бял камък (вярата).

Затова човек трябва да внимава да не стане като „лукавия и ленив роб“, който скрил таланта си в земята. Когато не използва способностите си, човек плаща висока цена.

Често между човека и идеалната му себerealизация застава страхът. Страхът е бил спънка за много гениални хора. Той може да бъде превъзмогнат с изричането на подходящи думи или със специален сеанс. Тогава човек губи цялото си самосъзнание и чувства, че се превръща в канал за проявата на безграничния разум.

Той е под прякото му вдъхновение, безстрашен и сигурен, защото чувства, че в него действа Бог.

Често в час при мен идваше младо момче с майка си. Той ме молеше да „кажа необходимите думи“, за да си вземе изпитите в училище.

Посъветвах го да изрича следното твърдение: „Аз съм едно с безграничния разум. Зная всичко, което би трябвало да зная по този предмет“. Той имаше отлични познания по история, но не беше особено сигурен в аритметиката. Когато след време го срещнах, той сподели: „Изрекох каквото трябва за аритметиката и я взех с най-високата възможна бележка; а по история си мислех, че мога да се осланям само на себе си и получих недобра оценка“. Човек често се сблъсква със спънки, когато е „прекалено сигурен в себе си“, което означава, че се доверява на личността си, а не на „Бог в себе си“.

Друга моя ученичка е добър пример за тези неща. Едно лято тя предприела голямо пътуване зад граница. Посетила много страни, без да знае езика, който се говори там. Непрекъснато се молела за напътствие и защита и всичко вървяло гладко като по вода. Багажът пристигал винаги навреме, без да се загуби. Винаги намирала стаи в най-добрите хотели и където и да отидела, я обслужвали безупречно. Накрая се върнала в Ню Йорк. Знаейки езика, тя си помислила, че повече не е необходима помощта на Бога, и спряла да се обръща към Него.

Всичко тръгнало с главата надолу. Куфарите се забавили; настъпило объркване и хаос. Човек трябва да си създаде навик всяка минута да се обръща с молитва към Господ. „Във всичките си пътища познавай Него“. Нищо не е прекалено дребно или твърде важно.

Понякога един незначителен инцидент може да се окаже повратна точка в живота на човека.

Докато наблюдавал кипенето на врящата вода в един чайник, Робърт Фултън съзрял един параход.

Аз съм виждала как някой задържа проявлението с това, че му се съпротивлява или че иска нещата непременно да бъдат така както той/тя ги вижда.

Той/тя насочва вярата си само в един канал и диктува начина, по който желае да стане проявлението, а това задържа самото проявление.

А Безграничният разум казва: „Ще бъде по моему, а не по твоюму!“. Като при всяка сила, било то на парата или електричеството, е необходим двигател без съпротива или инструмент, чрез който да се прояви силата и човекът се явява този двигател или инструмент.

На човека отново и отново му се казва да „бъде спокоен“. „Не вие ще се сражавате този път: спрете се, стойте и гледайте спасението Господне, което ви се праща. Иудо и Иерусалиме, не бойте се и не се страхувайте! Утре излезте насреща им, и Господ ще бъде с вас“.

Виждаме нещо подобно в случаите с двете хиляди долара, които жената получава чрез хазяина, когато се примирява и спира да се безпокои, както и при жената, която спечелва любовта на мъжа си „след като слага край на страданията“.

Целта е равновесието. Равновесието е сила, защото то дава възможност Божията сила да действа чрез човека, „за да твори добро“.

Когато човек е уравновесен, той мисли ясно и взема „бързо правилни решения“. „Никога не му убягва нищо“.

Гневът замъглява мисълта, отравя кръвта, става причина за много болести и води до неправилни решения, което от своя страна води до провал.

Определят го като един от най-лошите „грехове“, именно защото последствията от него са толкова вредни. В метафизиката думата „грех“ има много по-широко значение отколкото в Стария Завет. „Всичко, що не е от вяра, е грех“.

Страхът и безпокойството са гибелни грехове. Те са изкривена вяра и чрез изопачени душевни образи причиняват нещата, от които човек се страхува. Негова задача е да прогони тези врагове (от подсъзнанието си). „Когато човек не се страхува от нищо, той става съвършен!“. Метерлинк казва, че „човек трябва да се страхува само от Бога“.

И така, както разбрахме в предишните глави, човек може да победи страха, само като се изправи лице с лице срещу обекта на своя страх. Когато Иосафат и армията му се приготвили да срещнат врага, пеейки: „Славете Господа, защото милостта Му е во веки“, те разбрали, че враговете им се били унищожили взаимно и нямало с кого да воюват.

Ето друг пример: една жена помолила своя приятелка да събщи нещо на трета приятелка. Жената се страхувала да предаде съобщението, защото разсъдъкът подшушвал: „Не се замесвай в тези неща, не предавай съобщението“.

Чувствала се обърквана духом, защото била обещала. Най-сетне се решила „да се изправи срещу лъва“ и да призове закона за божествената защита. Тя се срещнала с приятелката, на която трябвало да предаде съобщението. Тъкмо да изрече каквото било заръчано да предаде, когато приятелката казала: „Еди кой си напусна града“. С което предаването на съобщението станало ненужно, тъй като то имало смисъл само, ако тази личност била в града. Щом жената пожелала да предаде съобщението то вече нямало смисъл; тъй като тя повече не изпитвала страх, ситуацията се изменила и станало ненужно да се предава каквото и да било.

Хората често забавят проявлението на нещата, защото вярват в незавършеността им. Ето твърдението, което трябва да бъде изречено:

„В божественото съзнание съществува само завършеност, следователно моето проявление е завършено. Съвършената ми работа, идеалният ми дом, безупречното ми здраве.“ Каквото и да поиска човек, желанията му са съвършени представи, записани в божественото съзнание и те трябва да се проявят „с неговата благодат по безупречен начин“. Той благодари за това, което вече е получил невидимо и се подготвя активно, за да се получи и видимото.

Една от моите курсистки се нуждаеше от финансова подкрепа. Тя дойде при мен и ме попита защо желанието не е изпълнено.

Аз отговорих: „Може би имаш навика да оставяш нещата недовършени и подсъзнанието ти е свикнало с недовършени работи (каквото отвън, такава и отвътре)“.

А тя ми отговори: „Права сте. Често започвам неща, които никога не довършвам. Ще си отида в къщи сега и ще довърша нещо, което започнах преди седмици и нека това символизира промяната, която очаквам“.

Тя ши упорито и скоро след това довърши започнатата дреха. Не мина много време и парите дойдоха по най-неочакван начин.

Същия този месец на мъжа изплатили два пъти заплата. Той съобщил за грешката, но му отговорили, че може да задържи парите.

Когато човек моли за нещо с вяра, той непременно ще получи, защото Бог създава свои собствени канали.

Понякога ме питат: „Предположете, че човек притежава няколко таланта, как ще знае кой от тях да избере?“ Искането трябва да се формулира по-определено. Кажете например: „Безграничен разум, разкрий ми в какво се състои моята идеална себerealизация, покажи ми от кой от моите таланти да се възползвам сега“.

Познавам хора, които неочаквано сменят естеството на работата си и са напълно подготвени за новата работа след кратък курс или без никакво обучение. Повтаряйте следното твърдение: „Аз съм напълно подготвен за божествения план в живота ми“ и не се страхувайте да се възползвате от възможностите които срещате.

Някои хора с радост дават, но не желаят да получават. Те отказват подаръци от гордост или поради някакво негативно съображение, но така блокират каналите си и неминуемо в крайна сметка се оказват с малко или без нищо. Ето един пример: на една жена, която бе раздавала неведнъж пари предложили няколко хиляди долара като подарък. Тя отказала да ги вземе, заявявайки, че не трябва. Наскоро след това финансите се влошили и тя се оказала длъжник със същата тази сума. Човек трябва да знае да приема хляба, който му се изпраща благодатно — с готовност давай и с готовност получавай.

Винаги между даването и получаването има съвършено равновесие и въпреки че човек би трябвало да дава, без да мисли за отплата, той нарушава закона, ако откаже да приеме това, което му дават в отплата. Защото всичко е дар от Бога, а човек е просто каналът.

Например, когато оня човек ми даде единия цент, аз не казах: „Бедният човечец, той не може да си позволи да ми даде това.“ Аз го видях богат и преуспял, с изливащи се върху му блага. Именно тази мисъл му донесе благата. Ако човек не обича да получава, трябва да се поправи в това отношение, и дори и пощенска марка да му дават, да я вземе, за да разтвори каналите си за получаване.

Бог обича хората, които с радост дават и с радост получават.

Често са ме питали защо едни се раждат богати и здрави, а други — бедни и болни.

Там, където има следствие, има и причина; случайности просто не съществуват.

На този въпрос отговарям, прибъгвайки до закона за прераждането. Човек преминава многократно закона през раждане и смърт, докато не узнае истината, която го прави свободен.

Земното ниво го тегли обратно чрез неудовлетвореното желание, за да плаща кармичните си дългове или за да „осъществи съдбата си“.

Човекът, роден богат и здрав, в минал свой живот си е представял здраве и богатство, а роденият беден и болен, си е представял бедност и болест. На всяко ниво човек проявява своите подсъзнателни вярвания.

Обаче раждането и смъртта са закони, създадени от хората, защото „платката, що дава грехът е смърт“; Адамовото падение е резултат от вярването в две сили. За истинския човек, за духовния човек не съществува раждане и смърт. Той никога не се е раждал и никога не е умирал: „Какъвто е бил в началото, такъв е сега, и такъв ще бъде винаги!“

Чрез истината човек се избавя от закона на кармата, от греха и смъртта и се превръща в човека, създаден по „Божия образ и подобие“. Свободата на човека идва от реализирането на неговата съдба, от осъществяването на божествения замисъл за живота му.

„Хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен над много ще те поставя (самата смърт); влез в радостта на господаря си (вечния живот).“

ОТРИЧАНЕ И УТВЪРЖДАВАНЕ

*„Ще сториш намерение, и то
ще се изпълни,
и над твоите пътища ще свети
светлина“.*

ЙОВ

22:28

Всичко добро, което трябва да се прояви в живота на даден човек, е вече осъществено в божественото съзнание и се реализира чрез благодарността на този човек или чрез изричаните от него думи. Така той трябва да бъде внимателен и да се стреми към проявяването единствено на божествената идея, защото често с „празните си думи“ човек си изпросва неуспехи и нещастия.

Следователно от изключителна важност е да се формулират правилно исканията, които човек предявява, за което стана въпрос в предишната глава.

Ако човек желае да получи дом, приятели, пост или други добри неща, то нека в искането си спомене „божествения избор“.

Ето пример за това: „Безграничен разум, разкрий, моля те, пътя, за да ми бъде дадена възможността да получа подходящия дом, подходящия приятел, подходящия пост. Благодаря, че това ще се разкрие, с Божията милост, по идеалния начин“.

Втората част от твърдението е най-важна. Например: познавах жена, която се нуждаеше от хиляда долара. Дъщеря пострада и те получиха хиляда долара обезщетение, така че парите не дойдоха по „идеалния начин“.

Искането е трябвало да се формулира така: „Безграничен разум, благодаря, че хилядата долара, които са мои по божествено право, сега

се освобождават и с Божията милост ще стигат до мен по идеалния начин“.

Растейки финансово даден човек трябва да настоява в искането си огромните суми пари, които му принадлежат по божествено право, да стигнат до него с Божията милост по идеални начини.

Не е възможно на човек да му се даде повече от това, което той счита, че е възможно да получи, защото хората се обвързват с ограничените очаквания на подсъзнанието. Човек трябва да разшири очакванията си, за да получи повече.

Хората често сами се ограничават в исканията си. Ето един пример в това отношение: мой курсист предяви искане да получи шестстотин долара до определена дата. Той ги получи и после разбра, че е бил много близо до получаването на хиляда долара, но му били дадени само шестстотин, защото толкова бе поискал.

„И пак изкушаваха Бога и оскърбяваха Светия Израилев“. Богатството е въпрос на съзнание. Французите имат една легенда, която е чудесен пример за това. Един беден човек си вървял по пътя и срещнал един пътник, който го спрял и заговорил. „Добри ми приятелю, виждам, че си беден. Вземи този къс злато, продай го и през целия си живот ще бъдеш богат“.

Човекът се зарадвал много на добрия си късмет и занесъл къса злато у дома си. Веднага си намерил работа и преуспял, така че не се наложило да продаде златото. Минали години и той много забогатял. Един ден също срещнал бедняк по пътя си. Спрял го и му казал: „Добри ми приятелю, ще ти дам този къс злато. Ако го продадеш, цял живот ще бъдеш богат“. Скитникът взел къс и се опитал да го продаде, но станало ясно, че той не бил от злато, а от месинг. Ето как първият бедняк станал богат, защото се почувствал такъв, мислейки си, че късът е от злато.

Всеки човек носи в себе си къс от злато; съзнанието му за злато, за изобилие, донася богатствата в живота. Когато човек предявява исканията си, той започва с края на пътешествието, т.е. заявява, че вече е получил. „Преди да си ме повикал, аз ще ти отговоря“.

Когато човек непрекъснато твърди нещо, подсъзнанието започва да го вярва.

Ако човек има съвършена вяра, не е нужно да изрича дадено твърдение повече от веднъж. Човек не трябва непрекъснато да моли и

настоява, а да отправя благодарности, че е получил.

„Ще се развесели пустинята и сухата земя и необитаемата страна ще се зарадва и разцъфти като крин“. Тази радост, която е още в пустинята (състояние на съзнанието), разкрива пътя за осъществяването. „Отче наш“ е във формата на искане: „Насъщния хляб дай ни днес и ни прости дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници“ и завършва с възхвала: „Защото твои са Царството и Силата, и Славата во веки веков. Амин“. „А що се отнася до творенията на ръцете ми — командвай ме ти“. Следователно молитвата е и искане, и възхвала, и благодарност. Човек трябва само да вярва, че „с помощта на Бога всичко е възможно“.

Всичко изглежда лесно, когато се говори абстрактно, но е трудно, когато човек се изправи пред даден проблем. Например, за една жена бе необходимо да намери голяма сума пари в определен срок. Тя знаеше, че трябва да направи нещо, за да се осъществи това и помоли да се подсказе, какво да направи.

Тя се разхождала в голям универсален магазин, когато видяла много красив нож за хартия от розов емейл. Почувствала, че „я тегли“ към него. През ума минала мисълта: „Нямам хубав нож за отваряне на писма, в които са поставени големи чекове“.

Тя купила ножа за отварянето на писма. Разсъдъкът би нарекъл тази покупка екстравагантност. Когато го взела в ръката си, тя си представила как отваря плик с голям чек, предназначен за нея, и няколко седмици по-късно получила парите. Розовият нож за хартия бил проява на нейната активна вяра.

Съществуват разкази за силата на подсъзнанието, направлявано с вяра.

Ето един пример: един човек нощувал във ферма. Прозорците на стаята, в която спял, били заковани. Посред нощ той почувствал, че се задушавя и тръгнал в тъмното към прозореца. Не могъл да го отвори, затова счупил стъклото с ръката си, подишал чист въздух и после заспал чудесно.

На следващата сутрин открил, че е счупил стъклото на библиотеката и през цялата нощ прозорецът е бил затворен. Той се снабдил с кислород просто като си е мислил за него.

Човек никога не трябва да се колебае! „Да не си мисли този, който се колебае, че ще получи нещо от Господ!“.

Един курсист веднъж направи следното прекрасно твърдение: „Когато моля Бог за нещо, аз заявявам твърдо: «Отче наш, няма да взема по-малко от поисканото, а повече.» Човек никога не бива да прави компромис: «След като си направил всичко — стой и чакай!». Това понякога е най-трудното време от процеса на осъществяване. Човек се изкушава да се откаже, да обърне гръб, да направи компромис.

«Той служи само на тези, които имат търпение да чакат».

Проявлението често става в единадесетия час, защото тогава човек спира да разсъждава и пресмята и безграничният разум действа без препятствия.

«На мрачните желания се откликва мрачно; желанията, очаквани с нетърпение, се забавят дълго или се осъществяват трудно».

Ето един пример в подкрепа на казаното. Една жена ме попита защо непрекъснато губи или чупи очилата си.

Открихме, че тя често говори за себе си или пред другите с досада: «Да можех да се отърва от тия очила». Ето как желанието, изразено несъзнателно, се изпълнило. Тя би трябвало да поиска отлично зрение, но в подсъзнанието си регистрирала просто нетърпеливото си желание да се освободи от очилата си; затова те непрекъснато се губели или чупели.

Две нагласи на ума причиняват загуба: подценяването, какъвто бе случаят с жената, която не оценявала мъжа си или страхът от загуба, който отпечатва в подсъзнанието картина на загуба.

Когато човек успее да се откъсне от проблема си (отхвърли бремето), ще получи незабавен резултат.

Ето пример за това: една жена била на улицата в много бурно време и вятърът непрекъснато преобръщал чадъра. Тя се канела да навести някакви хора, с които не се виждала до този момент и не искала при запознанството да я видят със счупен чадър. Не можела да го изхвърли, защото чадърът не бил неин. Така в отчаянието си възкликнала: «О, Господи, погрижи се за този чадър, защото аз не зная какво да правя с него».

Минута по-късно зад себе си дочула глас: «Госпожо, искате ли да ви поправя чадъра?». Пред нея стоял един майстор на чадъри.

Тя отговорила: «Разбира се, че искам».

Мъжът поправил чадъра, докато тя се отбила до къщата, за да се запознае с хората и когато се върнала, чадърът бил готов. Така винаги ще срещнем майстор на чадъри, когато оставим ситуацията в Божиите ръце.

След всяко отричане трябва да отправяме по едно утвърждение.

Ще ви дам друг пример: една вечер късно по телефона ми се обади човек, с когото никога преди това не се бях срещала. Пожела да му проведе един от моите лечебни сеанси. Очевидно беше много болен. Аз направих следното твърдение: «Отричам впечатлението, че този човек изглежда болен. То не е реално, следователно, не може да се регистрира в неговото съзнание. Този човек е една съвършена идея в божествения ум, една чиста субстанция, изразяваща съвършенство».

В божествения ум не съществува време и пространство, така че изреченото на мига стига до своето предназначение и не се връща «без отговор». Лекувала съм пациенти и в Европа и съм констатирала, че резултатът е мигновен.

Често ме питат каква е разликата между визуализиране и проникновение. Визуализирането е душевен процес, който се ръководи от разсъдъка или съзнанието. Проникновението е духовен процес, ръководен от интуицията или от подсъзнанието. Човек трябва да упражнява ума си да улавя тези проблясъци на вдъхновение и да си изработва «божествени картини». Когато човек каже: «Искам само това, което Бог иска по отношение на мен», в неговото съзнание избледняват неистинните желания и се отпечатват нови картини, които идват от великия архитект, Бога в него самия. Планът на Бог за всеки човек надхвърля ограниченията на разсъдъка и винаги изразява квадрата на живота, съдържащ здраве, богатство, любов и идеална самореализация. Много хора изграждат във въображението си малка къщичка, докато биха могли да изградят дворец.

Ако човек се опита да наложи проявление (чрез своя разсъдък), той стига до задънена улица.

«Аз, Господ, ще побързам да свърша това навреме». Човек трябва да действа само чрез интуицията си или чрез нишките, които му подсказват какво да прави. «Покори се на Господа и Нему се надявай».

Виждах как този закон работи по най-удивителен начин. Например, една курсистка бе заявила, че трябва сто долара до

следващата сутрин. Беше дълг от жизнена важност и той трябваше да се плати. Аз «изрекох необходимите думи», заявявайки, че духът «никога не закъснява» и че първоизточникът на блага е налице.

Същата тази вечер тя ми телефонира, за да ме извести за чудото. Каза, че минало през ум да отиде до банката, където държала кутия за ценности, за да прегледа някакви книжа. Прегледала ги и на дъното на кутията открила нова стодоларова банкнота. Беше учудена и каза, че със сигурност не била поставяла банкнотата там, защото неведнъж била преглеждала книжата. Може да е било и материализация, подобна на Иисусовата с хлябовете и рибата. Хората ще достигнат ниво, при което «словото ще се превръща в плът» или ще се материализира на мига.

«Нивята, узрели за жътва», веднага ще станат реалност, както всички чудеса, свързани с Иисус Христос.

В името на Иисус Христос се крие огромна сила. То стои зад проявената Истина. Той казва: «И каквото поискате от Отца в Мое име ще го направя».

Силата на това име издига човека в четвъртото измерение, където той е свободен от всякакви астрални и психически влияния и става «безусловен и съвършен, както Бог Сам е безусловен и съвършен».

Виждала съм много изцеления, извършени чрез думите: «В името на Иисуса Христа».

Христос е едновременно Бог и човек; Христос във всеки човек е неговият Изкупител и Спасител.

Чрез Христос човек носи четвъртото измерение в себе си и е човекът, създаден по Божи образ и подобие. Това е нашият «аз», който никога не се е провалял, не познава болест или скръб, никога не се е раждал и не е умирал. Това е «възкресението и животът» на всеки човек!“ „Никой не дохожда при Отца, освен чрез мене“, означава, че Бог, Всевишният, действайки в отделния човек, се превръща в Христос в него; а Светият Дух означава Богът-в-действие. Така ежедневно в човека действа Светата Троица: Отец, Син и Светият Дух.

Човек трябва да превърне мисленето си в изкуство. Големият Мислител е художник, който се стреми да рисува само божествените образци върху платното на нашия ум; той рисува тези картини с виртуозни щрихи на сила и решимост, с непоколебимата вяра, че няма

сила, която да накърни тяхното съвършенство и че в живота на човека идеалът ще се превърне в действителност.

Чрез правилното мислене на човек се дава силата да изгради своя рай на своята земя, а това е и целта на „играта на живота“.

Простите правила са: непоколебима вяра, несъпротива и любов!

Нека всеки читател сега се почувства освободен от онова, което го е държало в плен през годините, заставайки между него и истинското му Аз и „да узнае Истината, която ще го направи свободен“ — свободен да следва съдбата си, да осъществи „божествения замисъл за своя живот, да постигне здраве, богатство, любов и идеална себerealизация“. „Преобразявайте се чрез обновления ваш ум“.

ОТРИЦАНИЯ И УТВЪРЖДЕНИЯ

ЗА ПРОСПЕРИТЕТ:

Бог е непресъхващият източник на моите блага и при мен бързо достигат големи суми пари, с Божията милост, по безупречни начини.

ЗА ПОДХОДЯЩИ УСЛОВИЯ:

Всичко, което не е планирано от моя небесен Отец, да се провали и разпръсне; да се осъществи само божествената идея.

ЗА ПОДХОДЯЩИ УСЛОВИЯ:

Само това, което е вярно за Бог, е вярно и за мен, защото аз и Отец сме ЕДНО.

ЗА ВЯРА:

Тъй като съм едно с Бога, аз съм едно и с моето добро, защото Бог е и Даващият и Дарът, а аз не мога да разделям едното от другото.

ЗА ПОДХОДЯЩИ УСЛОВИЯ:

Сега божествената любов унищожава и разпръсква всяко неблагоприятно състояние на ума, тялото и делата ми. Божествената любов е най-силният химикал във Вселената и унищожава всичко, което не е от нея.

ЗА ЗДРАВЕ:

Божествената любов облива съзнанието ми със здраве и всяка клетка в тялото ми е изпълнена със светлина.

ЗА ЗРЕНИЕТО:

Моите очи са от Бога, аз виждам с очите на Духа. Ясно съзирам открития път. По пътя ми няма препятствия. Схващам отлично съвършения план.

ЗА НАПЪТСТВИЕ:

Божествено чувствителен съм към напътствията на моята интуиция и покорно се подчинявам на твоята воля.

ЗА СЛУХА:

Слухът ми е от Бога. Чувам със слуха на Духа. Не оказвам съпротива и с охота се оставям да бъда воден. Долавям радостни вести за голямо щастие.

ЗА ДОБРА РАБОТА:

Имам прекрасна работа, която получих по прекрасен начин. Аз съм полезен по един прекрасен начин и ми плащат прекрасно за това.

ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВСЯКАКЪВ ПЛЕН:

Прехвърлям това бреме на Христос в мен и ставам свободен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.